

Europeiska unionens officiella tidning

C 221

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

14 augusti 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2010/C 221/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 209, 31.7.2010

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2010/C 221/02

Mål C-105/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster och fri rörlighet för kapital — Artiklarna 49 EG och 56 EG samt artiklarna 36 och 40 i EES-avtalet — Direkt skatt — Beskattning av uppburen ränta — Oförmånlig behandling av personer utan hemvist i landet — Bevisbörda)

2

SV

Pris:
4 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2010/C 221/03	Mål C-211/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Artikel 49 EG — Social trygghet — Nödvändig sjukhusvård vid en tillfällig vistelse i en annan medlemsstat — Rätt till ersättning från den behöriga institution som kompletterar den ersättning som utges av institutionen i vistelsemedlemsstaten föreligger ej)	2
2010/C 221/04	Mål C-262/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — CopyGene A/S mot Skatteministeriet (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 13 A.1 b — Sjukhusvård och sjukvård — Närbesläktade verksamheter — I vederbörlig ordning erkända inrättningar av liknande natur som sjukhus och centra för medicinsk behandling eller diagnos — Privatägd stamcellsbank — Tjänster bestående av tagande, transport, analys och förvaring av blod från nyföddas navelsträng — Eventuell autolog eller allogen användning av stamceller)	3
2010/C 221/05	Förenade målen C-338/08 och 339/08: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale di Torino — Italien) — P. Ferrero E C. SPA mot Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) och General Beverage Europe BV mot Agenzia delle Entrate — Ufficio Torino 1 (C-339/08) (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 90/435/EEG — Begreppet källskatt — Påförande, med tillämpning av ett skatteavtal, av skatt med 5 procent på utdelning och "återbetalning av kompletteringsskatt för den slutliga beräkningen" från ett italienskt dotterbolag till dess moderbolag med hemvist i Nederländerna)	4
2010/C 221/06	Mål C-375/08: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Treviso (Italien)) — brottmål mot Luigi Pontini, Emanuele Rech, Giovanni Forato, Dino Bonora, Ivo Colomberotto, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C. (Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Nötkött — Förordning (EG) nr 1254/1999 — Finansiellt gemenskapsstöd i form av särskilda bidrag för handjur av nötkreatur och extensifieringsersättningar — Villkor för beviljande — Beräkning av djur-täthetsfaktorn rörande djur som hålls på jordbruksföretaget — Begreppet tillgänglig grovfoderareal — Förordningarna (EEG) nr 3887/92 och (EG) nr 2419/2001 — Integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen — Nationell lagstiftning som kräver, för att en sökande ska beviljas finansiellt gemenskapsstöd, att sökanden ger in en giltig juridisk handling som styrker att den aktuella grovfoderarealen används)	5
2010/C 221/07	Mål C-413/08 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juni 2010 — Lafarge SA mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Gipsskivor — Missuppfattning av bevisning — Bevisbörda — Bristande motivering — Förordning nr 17 — Artikel 15.2 — Sanktionsåtgärd — Uppprepning av överträdelser — Skede i vilket böterna avskräckande verkan beaktas)	5
2010/C 221/08	Mål C-423/08: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Egna medel — Förfaranden för uppbörd av import- eller exporttull — Åsidosättande av frister för kreditering av egna medel — För sen betalning av egna medel som avser dessa tullar)	6

2010/C 221/09	Mål C-492/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Reducerad skattesats — Artiklarna 96 och 98.2 — Punkt 15 i bilaga III — Rättshjälp — Advokattjänster — Hel eller delvis ersättning från staten)	6
2010/C 221/10	Mål C-550/08: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht München — Tyskland) — British American Tobacco (Germany) GmbH mot Hauptzollamt Schweinfurt (Direktiv 92/12/EEG — Punktskattebelagda varor — Import av råtabak som inte har belagts med punktskatt enligt förfarandet för aktiv förädling — Bearbetning till skuren tobak — Flyttning mellan medlemsstaterna — Ledsagardokument)	7
2010/C 221/11	Mål C-571/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Direktiv 95/59/EG — Andra skatter än omsättnings-skatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror — Artikel 9.1 — Frihet för tillverkare och importörer att fritt fastställa det högsta detaljhandelspriset för sina varor — Nationell lagstiftning med bestämmelser om minimipriser för cigaretter — Motivering — Skydd för folkhälsan)	7
2010/C 221/12	Mål C-2/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad — Bulgarien) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv mot Petar Dimitrov Kalinchev (Punktskatter — Beskattning av begagnade fordon — Skatt på importerade begagnade fordon som är högre än den skatt som påförs fordon som redan är i bruk i landet — Skatt som beror på tillverkningsår och fordonens körsträcka enligt mätarställning — Begreppet "liknande inhemska varor")	8
2010/C 221/13	Mål C-31/09: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Bíróság — Ungern) — Nawras Bolbol mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar — Statslös palestinier som inte har ansökt om beskydd eller bistånd från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (UNRWA) — Ansökan om beviljande av flyktingstatus — Avslag med hänvisning till att villkoren i artikel 1 A i konventionen om flyktingstatus, vilken undertecknades i Genève den 28 juli 1951, inte är uppfyllda — Den statslösa personens rätt till erkännande av flyktingstatus på grundval av artikel 12.1 a i direktiv 2004/83) ...	9
2010/C 221/14	Mål C-37/09: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Miljö — Hantering av avfall som olagligen deponerats på avfallsupplag — Direktiv 2006/12/EG — Direktiv 80/68/EG)	9
2010/C 221/15	Mål C-51/09 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 juni 2010 — Barbara Becker mot Harman International Industries Inc., Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Ordmärket Barbara Becker — Invändning från innehavaren av gemenskapsordmärkena BECKER och BECKER ONLINE PRO — Bedömning av risken för förväxling — Bedömning av känneteckenslikhet i begreppsmässigt hänseende)	10

2010/C 221/16	Mål C-58/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Tyskland)) — Leo-Libera GmbH mot Finanzamt Buchholz in der Nordheide (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 135.1 i — Undantag från skatteplikt för vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel — Villkor och begränsningar — Medlemsstaternas behörighet att fastställa) 10
2010/C 221/17	Mål C-75/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italien) — Agra Srl mot Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Förordning (EEG) nr 2913/92 — Tullkodex för gemenskapen — Artikel 221.3 och 221.4 — Uppbörd i efterhand av tullskuld — Preskription — Handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder) 11
2010/C 221/18	Mål C-86/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal Manchester — Förenade kungariket) — Future Health Technologies Ltd mot Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag från skatteplikt — Artikel 132.1 b och c — Sjukhusvård och sjukvård samt transaktioner nära knutna till dessa — Sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare — Uppsamling, analys och behandling av navelsträngsblod — Konservering av stamceller — Eventuell framtida terapeutisk användning — Transaktioner som består av en rad delar och handlingar) 11
2010/C 221/19	Mål C-98/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Trani — Italien) — Francesca Sorge mot Poste Italiana SpA (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete — Klausul 8 — Uppgifter som ska anges i visstidsanställningskontrakt som ingåtts för att ersätta frånvarande arbetstagare — Minskning av den allmänna skyddsnivån för arbetstagare — Direktivkonform tolkning) 12
2010/C 221/20	Mål C-105/09 och C-110/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Terre Wallone ASBL (C-105/09) och Inter-Environnement Wallonie (C-110/09) mot Région Wallone (Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Direktiv 91/676/EEG — Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket — Åtgärdsprogram som avser känsliga områden) 13
2010/C 221/21	Mål C-169/09: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Krav på ekodesign för energianvändande produkter — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 13
2010/C 221/22	Mål C-478/09: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fusion eller delning av aktiebolag — Krav på utlåtande från en oberoende sakkunnig) 14

2010/C 221/23	Förenade målen C-188/10 och C-189/10: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — förfaranden mot Aziz Melki (C-188/10) och Sélim Abdeli (C-189/10) (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Prövning av en nationell lags förenlighet med såväl unionsrätten som landets grundlag — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att ett förfarande för kontroll av en lags förenlighet med grundlagen ska handläggas med förtur — Artikel 67 FEUF — Fri rörlighet för personer — Avskaffande av gränskontroller vid de inre gränserna — Förordning (EG) nr 562/2006 — Artiklarna 20 och 21 — Nationell lagstiftning enligt vilken det är tillåtet att genomföra identitetskontroller i ett område mellan Frankrikes landgräns till stater som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och en linje som går 20 kilometer innanför denna gräns)	14
2010/C 221/24	Mål C-507/09 P: Överklagande ingett den 7 december 2009 av Goldman Management AD av den dom som förstainstansrätten meddelade den 16 november 2009 i mål T-354/09	15
2010/C 221/25	Mål C-218/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg den 6 maj 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG i konkurs mot Finanzamt Hamburg-Bergedorf	16
2010/C 221/26	Mål C-224/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Baden-Baden (Tyskland) den 10 maj 2010 — brottmål mot Leo Apelt	16
2010/C 221/27	Mål C-225/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 10 maj 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro och Dolores Verdun Espinosa som arvtagare till Jose Bernal Fernandez mot Familienkasse Nürnberg	17
2010/C 221/28	Mål C-234/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Nanterre (Frankrike) den 12 maj 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable mot Directeur général des douanes et droits indirects och Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	17
2010/C 221/29	Mål C-240/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 14 maj 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz mot Finanzamt Stuttgart III ...	18
2010/C 221/30	Mål C-241/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg den 17 maj 2010 — Harald Jung och Gerald Hellweger mot Magistrat der Stadt Salzburg, övrig deltagare i rättegången: Finanzamt Salzburg-Stadt	18
2010/C 221/31	Mål C-252/10 P: Överklagande ingett den 18 maj 2010 av Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE av den dom som tribunalen meddelade den 2 mars 2010 i mål T-70/05, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mot Europeiska byrån för sjösäkerhet (EMSA)	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 221/32	Mål C-256/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 25 maj 2010 — David Barcenilla Fernández mot Gerardo García S.L.	20
2010/C 221/33	Mål C-258/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Dâmbovița (Rumänien) den 25 maj 2010 — Nicușor Grigore mot Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București	20
2010/C 221/34	Mål C-261/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-Léon (Spanien) den 25 maj 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano mot Gerardo García S.L.	21
2010/C 221/35	Mål C-265/10: Talan väckt den 28 maj 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	21
2010/C 221/36	Mål C-267/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 28 maj 2010 — André Rossius mot État belge — SPF Finances	22
2010/C 221/37	Mål C-268/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 28 maj 2010 — Marc Collard mot État belge — SPF Finances	23
2010/C 221/38	Mål C-269/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de Montreuil (Frankrike) den 28 maj 2010 — Société Accor Services France mot Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	24
2010/C 221/39	Mål C-270/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 31 maj 2010 — Lotta Gistö	25
2010/C 221/40	Mål C-272/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grekland) den 31 maj 2010 — Susana Berkizi-Nikolakaki mot Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou (ASEP) och Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT)	25
2010/C 221/41	Mål C-273/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 1 juni 2010 — David Montoya Medina mot Fondo de Garantía Salarial och Universidad de Alicante	26
2010/C 221/42	Mål C-274/10: Talan väckt den 1 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Ungern	26
2010/C 221/43	Mål C-286/10: Talan väckt den 9 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	27
2010/C 221/44	Mål C-287/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif (Luxemburg) den 10 juni 2010 — Tankreederei I SA mot Directeur de l'administration des Contributions directes	28

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 221/45	Mål C-291/10: Talan väckt den 11 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	28
2010/C 221/46	Mål C-294/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Republiken Lettland) den 15 juni 2010 — Andrejs Eglītis och Edvards Ratnieks mot Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija	29
2010/C 221/47	Mål C-295/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av the Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Republiken Litauen) den 15 juni 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis och Laurynas Arimantas Lašas mot Pakruojo rajono savivaldybės taryba, Šiaulių visuomenės sveikatos centras och Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas	29
2010/C 221/48	Mål C-296/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Stuttgart (Tyskland) den 16 juni 2010 — Bianca Purucker mot Guillermo Vallés Pérez	30
2010/C 221/49	Mål C-302/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 18 juni 2010 — Infopaq International A/S mot Danske Dagblades Forening	31
2010/C 221/50	Mål C-306/10: Talan väckt den 25 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland	32

Tribunalen

2010/C 221/51	Mål T-66/01: Tribunalens dom av den 25 juni 2010 — Imperial Chemical Industries mot kommissionen (Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Sodamarknaden i Förenade kungariket — Beslut i vilket en överträdelse konstateras av artikel 82 EG — Preskription av kommissionens befogenhet att ålägga böter och sanktioner — Skälig frist — Väsentliga formföreskrifter — Rättskraft — Dominerande ställning föreligger — Missbruk av dominerande ställning — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Böter — Överträdelsens allvar och varaktighet — Förmildrande omständigheter)	33
2010/C 221/52	Mål T-321/05: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — AstraZeneca kommissionen (Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för magsårsläkemedel — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 82 EG konstateras — Definition av marknaden — Konkurrensutsatt i betydande omfattning — Missbruk av förfarandet för tilläggsskydd för läkemedel och förfarandet för godkännande för utsläppande på marknaden av läkemedel — Vilsedande uppgifter — Återkallande av godkännanden för utsläppande på marknaden — Hinder mot utsläppande på marknaden av generiska läkemedel och mot parallellimport — Böter)	33
2010/C 221/53	Mål T-44/06: Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Kommissionen mot Hellenic Ventures m. fl. (Skiljedoms klausul — Upprättande och utveckling av startkapital — Uppsägning av avtalet — Talan mot bolagsmännen — Avvisning — Återbetalning av förskott — Räntor)	34

2010/C 221/54	Mål T-111/07: Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Agrofert Holdings mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar gällande ett förfarande avseende en företagskoncentration — Avslag på ansökan om tillgång till handlingar) 35
2010/C 221/55	Mål T-342/07: Tribunalens dom av den 6 juli 2010 — Ryanair mot kommissionen (Konkurrens — Koncentrationer — Lufttransport — Beslut att förklara koncentrationen oförenlig med den gemensamma marknaden — Bedömning av transaktionens effekter på konkurrensen — Hinder för inträde på marknaden — Effektivitetsvinster — Åtaganden) 35
2010/C 221/56	Mål T-411/07: Tribunalens dom av den 6 juli 2010 — Aer Lingus Group mot kommissionen (Konkurrens — Koncentrationer — Beslut att förklara en koncentration oförenlig med den gemensamma marknaden — Begreppet koncentration — Avyttring av alla aktier som har förvärvats för att återställa den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes — Underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder — Kommissionen saknar behörighet) 36
2010/C 221/57	Mål T-53/08: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — Italien mot kommissionen (Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden — Begreppet fördel — Den kontradiktoriska principen) 36
2010/C 221/58	Mål T-62/08: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mot kommissionen (Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Genomförande av stödet) 37
2010/C 221/59	Mål T-63/08: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — Cementir Italia mot kommissionen (Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Genomförande av stödet) 37
2010/C 221/60	Mål T-64/08: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche mot kommissionen (Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Genomförande av stödet) 38
2010/C 221/61	Mål T-266/08 P: Tribunalens dom av den 2 juli 2010 — Kerstens mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Byte av tjänst — Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna — Avdelningens intresse — Missuppfattning av faktiska omständigheter och bevisning — Personaldomstolens motiveringsskyldighet — Rätten till försvar) 38

2010/C 221/62	Mål T-335/08: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — BNP Paribas och BNL mot kommissionen (Statligt stöd — Åtgärder som de italienska myndigheterna vidtagit gentemot vissa omstrukturerade banker — System för omjustering av tillgångars skattemässiga värde — Beslut vari det fastställs att stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden och att stödet ska återkrävas — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Begreppet statligt stöd — Fördel — Selektiv karaktär — Motiveringsskyldighet) 39	39
2010/C 221/63	Mål T-351/08: Tribunalens dom av den 30 juni 2010 — Matrazen Concord mot harmoniseringsbyrån (MATRAZEN CONCORD) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket MATRAZEN CONCORD — Det äldre nationella ordmärket MATRAZEN — Relativt registreringshinder — Bevis för faktisk användning av det äldre varumärket — Motiveringsskyldighet — Artikel 73 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 75 i förordning (EG) nr 207/2009))..... 39	39
2010/C 221/64	Mål T-407/08: Tribunalens dom av den 25 juni 2010 — MIP Metro mot harmoniseringsbyrån — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Metromeet — Det äldre nationella ordmärket meeting metro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)) 40	40
2010/C 221/65	Mål T-485/08 P: Tribunalens dom av den 2 juli 2010 — Lafili mot kommissionen (Överklagande — Offentlig tjänst — Tjänstemän — Upptagande till prövning — Begreppet tappande part i första instans — Befordran — Placering i lönegrad och löneklass — Multiplikationsfaktor som överstiger enhetens — Omvandling av löneklass i förhållande till anställningstid — Artikel 7 i bilaga XIII i tjänsteföreskrifterna) 40	40
2010/C 221/66	Mål T-557/08: Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — mPAY24 mot harmoniseringsbyrån — Ultra (M PAY) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket M PAY — De äldre gemenskaps- och nationella ordvarumärkena MPAY 24 — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))..... 41	41
2010/C 221/67	Förenade målen T-568/08 och T-573/08: Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — M6 och TF1 mot kommissionen (Statligt stöd — Radio och TV i allmänhetens tjänst — Stödåtgärd som Republiken Frankrike planerar bevilja France Télévisions — Kapitaltillskott om 150 miljoner euro — Beslut att inte göra invändningar — Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse — Proportionalitetskriterium — Allvarliga svårigheter föreligger inte) 41	41
2010/C 221/68	Mål T-51/09: Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — kommissionen mot Antiche Terre (Skiljedoms-klausul — Program om främjande av energiteknologi i Europa (Thermie-programmet) — Kontrakt avseende projekt för att i Umbertide (Italien) inrätta en anläggning för produktion av elenergi genom en innovativ process för förbränning av Agroforestry-biomassa — Väsentlig ändring av villkoren för att genomföra kontraktet — Uppsägning — Återbetalning av utbetalda belopp — Ränta) 42	42

2010/C 221/69	Mål T-60/09: Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Herhof mot harmoniseringsbyrån — Stabilator (stabilator) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket stabilator — Tidigare gemenskapsordmärket STABILAT — Relativt registreringshinder — Ingen risk för förväxling — Inte varor och tjänster av liknande slag — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)).....	42
2010/C 221/70	Mål T-124/09: Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Valigeria Roncato mot harmoniseringsbyrån (CARLO RONCATO) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket CARLO RONCATO — Det icke registrerade nationella figurmärket RV RONCATO och det icke registrerade nationella ordmärket RONCATO — Det äldre nationella figurmärket RV RONCATO och det äldre nationella ordmärket RONCATO — Risk föreligger inte för otillbörlig fördel av de äldre varumärkenas särskiljningsförmåga och renommé — Det finns skälig anledning att använda det sökta varumärket — Relativa registreringshinder — Artikel 8.4 och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.4 och 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009))	43
2010/C 221/71	Mål T-293/08: Tribunalens beslut av den 9 juni 2010 — BASF Plant Science m.fl. mot kommissionen (Tillnärmning av lagstiftning — Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön — Förfarande för medgivande av utsläpp på marknaden — Underlåtenhet att fatta beslut — Passivitetstalan — Talan har förlorat sitt föremål — anledning saknas att döma..i..saken)	43
2010/C 221/72	Mål T-515/08: Tribunalens beslut av den 29 juni 2010 — Mauerhofer mot kommissionen (Multipelt ramavtal "Commission 2007" — Rekrytering av sakkunniga inom ramen för stödåtgärder till tredjeland — Sakkunniguppgifter — Åtgärd från kommissionens sida avseende antalet tillhandahållna dagar som kan faktureras — Talan om ogiltigförklaring — Avsaknad av rättsakt mot vilken talan kan väckas — Avvisning — Talan om skadestånd — Orsakssamband — Uppenbart att talan saknar all rättslig grund)	44
2010/C 221/73	Mål T-24/09: Tribunalens beslut av den 16 juni 2010 — Biocaps mot Europeiska kommissionen (Konkurrens — Administrativt förfarande — Beslut om inspektion — Artikel 20.4 i förordning (EG) nr 1/2003 — Huruvida beslutet har en adressat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	44
2010/C 221/74	Mål T-284/09 P: Tribunalens beslut av den 21 juni 2010 — Meister mot harmoniseringsbyrån (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Betygsättning — Dröjsmål med att upprätta utvärderingsrapport — Föremålet för talan i första instans — Dröjsmål med att besvara klagomål — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)	45
2010/C 221/75	Mål T-359/09: Tribunalens beslut av den 17 juni 2010 — Jurašinović mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Rapporter av Europeiska unionens utsända observatörer i området Knin (Kroatien) — Mellankommande åtgärd — Avvisning — Tyst beslut om nekad tillgång — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uttryckligt beslut antaget efter talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)	45

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 221/76	Mål T-61/10 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 juni 2010 — Victoria Sánchez mot parlamentet och kommissionen (Interimistiskt förfarande — Ansökan om interimistiska åtgärder — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)	46
2010/C 221/77	Mål T-493/09 P: Överklagande ingett den 21 maj 2010 av Y av den dom som personaldomstolen meddelade den 7 oktober 2009 i mål F-29/08 Y mot kommissionen	46
2010/C 221/78	Mål T-242/10: Talan väckt den 27 maj 2010 — Danzeisen mot kommissionen	47
2010/C 221/79	Mål T-244/10: Talan väckt den 26 maj 2010 — Tsakiris-Mallas mot harmoniseringsbyrån — Seven (7 Seven Fashion Shoes)	49
2010/C 221/80	Mål T-256/10 P: Överklagande ingett den 9 juni 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 25 mars 2010 i mål F-102/08 — Marcuccio mot kommissionen	49
2010/C 221/81	Mål T-257/10: Talan väckt den 4 juni 2010 — Italien mot kommissionen	50
2010/C 221/82	Mål T-262/10: Talan väckt den 7 juni 2010 — Microban International och Microban (Europe) mot kommissionen	51
2010/C 221/83	Mål T-263/10: Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen	52
2010/C 221/84	Mål T-264/10: Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen	53
2010/C 221/85	Mål T-265/10: Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen	53
2010/C 221/86	Mål T-266/10: Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen	54
2010/C 221/87	Mål T-270/10: Talan väckt den 8 juni 2010 — Conceria Kara mot harmoniseringsbyrån — Dima (KARRA)	54
2010/C 221/88	Mål T-271/10: Talan väckt den 16 juni 2010 — H mot rådet m.fl.	55
2010/C 221/89	Mål T-273/10: Talan väckt den 18 juni 2010 — Olive Line International mot harmoniseringsbyrån — O. International (O·LIVE)	56
2010/C 221/90	Mål T-278/10: Talan väckt den 21 juni 2010 — Wesergold Getränkeindustrie mot harmoniseringsbyrån — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)	56

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 221/91	Mål T-286/10: Talan väckt den 30 juni 2010 — Fondation de l'institut de Recherche Idiap mot Europeiska kommissionen	57
2010/C 221/92	Mål T-452/07: Tribunalens beslut av den 18 juni 2010 — Ecolean Research & Development mot harmoniseringsbyrån (CAPS)	58
2010/C 221/93	Mål T-96/08: Tribunalens beslut av den 18 juni 2010 — Global Digital Disc mot kommissionen ...	59
2010/C 221/94	Mål T-295/08: Tribunalens beslut av den 16 juni 2010 — CPS Color Group mot Harmoniseringsbyrån — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)	59

Personaldomstolen

2010/C 221/95	Mål F-56/09: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 9 juni 2010 — Marcuccio mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Förvaltningens tillträde till en tjänstemans tjänstebostad — Respekt för hem och privatlivet)	60
2010/C 221/96	Mål F-45/10: Talan väckt den 11 juni 2010 — Kaser mot kommissionen	60
2010/C 221/97	Mål F-47/10: Talan väckt den 18 juni 2010 — Hecq mot kommissionen	61
2010/C 221/98	Mål F-49/10: Talan väckt den 24 juni 2010 — De Nicola mot EIB	61
2010/C 221/99	Mål F-52/10: Talan väckt den 3 juli 2010 — Merhzaoui mot rådet	61

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2010/C 221/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 209, 31.7.2010

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 195, 17.7.2010

EUT C 179, 3.7.2010

EUT C 161, 19.6.2010

EUT C 148, 5.6.2010

EUT C 134, 22.5.2010

EUT C 113, 1.5.2010

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juni 2010
— Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal**(Mål C-105/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster och fri rörlighet för kapital — Artiklarna 49 EG och 56 EG samt artiklarna 36 och 40 i EES-avtalet — Direkt skatt — Beskattning av uppburen ränta — Oförmånlig behandling av personer utan hemvist i landet — Bevisbörda)

(2010/C 221/02)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och M. Afonso)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão och C. Guerra Santos)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Litauen (Ombud: D. Kriauciūnas och V. Kazlauskaitė-Švenčionienė)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 49 EG och 56 EG — Skillnad i behandling när det gäller beskattning av ränta som betalas till finansinstitut beroende på om dessa har hemvist i Portugal eller ej

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

3. Republiken Litauen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 116 av den 9.5.2008.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juni 2010
— Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien**(Mål C-211/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artikel 49 EG — Social trygghet — Nöd-vändig sjukhusvård vid en tillfällig vistelse i en annan medlemsstat — Rätt till ersättning från den behöriga institution som kompletterar den ersättning som utges av institutionen i vistelsemedlemsstaten föreligger ej)

(2010/C 221/03)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Vidal Puig och E. Traversa)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: J.M. Rodríguez Cár-camo)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Belgien (ombud: M. Jacobs och L. Van den Broeck), Konungariket Danmark (ombud: J. Bering Lüsberg och R. Holdgaard), Republiken Finland (ombud: A. Guimaraes-Purokoski), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: H. Walker, biträdd av M. Hoskins, barrister)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 49 EG och artikel 22.1 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2, svensk specialutgåva, område 5, volym 1 s. 57) — Ingen ersättning för sjukvårdskostnader i utlandet — Exceptionella omständigheter

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*
3. *Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Republiken Finland samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 197, 2.8.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — CopyGene A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-262/08) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 13 A.1 b — Sjukhusvård och sjukvård — Närbesläktade verksamheter — I vederbörlig ordning erkända inrättningar av liknande natur som sjukhus och centra för medicinsk behandling eller diagnos — Privatägd stamcellsbank — Tjänster bestående av tagande, transport, analys och förvaring av blod från nyföddas navelsträng — Eventuell autolog eller allogen användning av stamceller)

(2010/C 221/04)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CopyGene A/S

Motpart: Skatteministeriet

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Østre Landsret — Tolkning av artikel 13 A.1 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system rörande omsättningsskatter: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), nu artikel 132.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt mervärdesskattesystem (EUT L 347, s. 1) — Undantag från skattskyldighet för med sjukhusvård och sjukvård närbesläktade verksamheter — Tjänster som tillhandahålls av en privat stamcellsbank och som utgörs av tagande, transport, analys och förvaring av navelsträngsblod från nyfödda där stamcellerna är avsedda att användas allogen och där tjänsterna är närbesläktade med en eventuell framtida sjukhusvård

Domslut

1. Uttrycket *verksamheter* som är "närbesläktade [med sjukhusvård och sjukvård]" i artikel 13 A.1 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att det inte omfattar sådana verksamheter som dem som är i fråga i det nationella målet och som består av tagande, transport och analys av navelsträngsblod samt av förvaring av stamcellerna i navelsträngsblodet, om den sjukvård som ges på sjukhus, och med vilken nämnda verksamheter endast eventuellt har ett samband, varken existerar, har påbörjats eller är planerad.
2. Artikel 13 A.1 b i sjätte direktivet 77/388 utgör inte hinder för att de nationella myndigheterna slår fast att en sådan skattskyldig person som CopyGene A/S inte utgör en annan "i vederbörlig ordning [erkänd inrättning] av liknande natur [som sjukhus, centra för medicinsk behandling eller diagnos]", i den mening som avses i artikel 13 A.1 b i sjätte direktivet 77/388, när sådana tjänster från stamcellsbanker som de som är i fråga i det förevarande målet utförs av legitimerad sjukvårdspersonal, samtidigt som de berörda stamcellsbankerna — trots att de har beviljats auktorisering att hantera mänskliga vävnader av behörig hälsovårdsmyndighet i en medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation,

tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler — inte får någon ersättning från den offentliga sjukförsäkringen och utgifterna för de tjänster som stamcellsbankerna tillhandahåller inte omfattas av den offentliga sjukförsäkringen. Denna bestämmelse får dock inte heller tolkas så, att den innehåller ett krav i sig på att de behöriga myndigheterna ska vägra att jämställa en privat stamcellsbank med en "i vederbörlig ordning [erkänd]" inrättning, vid tillämpningen av nämnda undantag. Det ankommer på den nationella domstolen att, i den mån det är nödvändigt, pröva huruvida vägran att bevilja ett erkännande vid tillämpningen av undantaget i artikel 13 A.1 b i sjätte direktivet 77/388 är förenlig med unionsrätten och framför allt med principen om skatteneutralitet.

(¹) EUT C 209, 15.8.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale di Torino — Italien) — P. Ferrero E C. SPA mot Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) och General Beverage Europe BV mot Agenzia delle Entrate — Ufficio Torino 1 (C-339/08)

(Förenade målen C-338/08 och 339/08) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 90/435/EEG — Begreppet källskatt — Påförande, med tillämpning av ett skatteavtal, av skatt med 5 procent på utdelning och "återbetalning av kompletteringsskatt för den slutliga beräkningen" från ett italienskt dotterbolag till dess moderbolag med hemvist i Nederländerna)

(2010/C 221/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Motpart: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione Tributaria Regionale Torino — Tolkning av artiklarna 5.1 och 7.2 i rådets

direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6, svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25) — Begreppet källskatt — Utdelning från ett dotterbolag i Italien till moderbolaget med hemvist i Nederländerna, varvid en skatt på 5 procent påförs i enlighet med artikel 10.2 i avtalet mellan Republiken Italien och Konungariket Nederländerna för att förhindra dubbelbeskattning av utdelning — Skatt som är tillämplig på det belopp som erlagts som kompletteringsskatt ("maggiorazione di conguaglio") enligt artikel 10.3 i avtalet

Domslut

1. Med förbehåll bland annat för den hänskjutande domstolens prövning — enligt vad som klart och tydligt förklaras i punkt 38 i förevarande dom — av vilket slags "återbetalning" av "kompletteringsskatt för den slutliga beräkningen" det är fråga om i målen vid den nationella domstolen, när denna företas av ett italienskt bolag till ett nederländskt bolag, i enlighet med artikel 10.3 i avtalet mellan Republiken Italien och Konungariket Nederländerna för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, med tilläggsprotokoll, vilket ingicks i Haag den 8 maj 1990, finner domstolen att i den mån som en sådan skatt som den som är i fråga i målen vid den nationella domstolen tas ut på nämnda återbetalning utgör det inte en sådan källskatt på vinstutdelningar som i princip är otillåten enligt artikel 5.1 i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater. För det fall den hänskjutande domstolen skulle finna att nämnda "återbetalning" av denna "kompletteringsskatt för den slutliga beräkningen" inte är av skattemässig natur, utgör påförandet av en skatt som den som är i fråga i målen vid den nationella domstolen en sådan källskatt på vinstutdelning som i princip är otillåten enligt artikel 5.1 i direktiv 90/435.

2. Om den hänskjutande domstolen skulle betrakta det påförande av skatt som är i fråga i målen vid den nationella domstolen som en källskatt på vinstutdelning i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 90/435, i dess lydelse vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, kan detta påförande av skatt anses ingå i tillämpningsområdet för artikel 7.2 i nämnda direktiv 90/435 bara om skatteavtalet innehåller bestämmelser om undanröjande eller lindring av den ekonomiska dubbelbeskattningen av utdelningar, och om tillämpningen av nämnda påförande av skatt inte kan upphäva verkningarna därav, vilken bedömning ankommer på den hänskjutande domstolen.

(¹) EUT C 260 av den 11.10.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Treviso (Italien)) — brottmål mot Luigi Pontini, Emanuele Rech, Giovanni Forato, Dino Bonora, Ivo Colomberotto, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

(Mål C-375/08) ⁽¹⁾

(Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Nötkött — Förordning (EG) nr 1254/1999 — Finansiellt gemenskapsstöd i form av särskilda bidrag för handjur av nötkreatur och extensifieringsersättningar — Villkor för beviljande — Beräkning av djurtäthetsfaktorn rörande djur som hålls på jordbruksföretaget — Begreppet tillgänglig grovfoderareal — Förordningarna (EEG) nr 3887/92 och (EG) nr 2419/2001 — Integrerat system för administration och kontroll av vissa stödssystem inom gemenskapen — Nationell lagstiftning som kräver, för att en sökande ska beviljas finansiellt gemenskapsstöd, att sökanden ger in en giltig juridisk handling som styrker att den aktuella grovfoderarealen används)

(2010/C 221/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Treviso

Parter i brottmålet vid den hänskjutande domstolen

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Giovanni Forato, Dino Bonora, Ivo Colomberotto, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale di Treviso — Tolkning av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 160, s. 21) — Begreppet grovfoderareal — Nationell lagstiftning som kräver, för att en sökande ska beviljas finansiellt gemenskapsstöd då denne inte äger marken, att sökanden ger in en giltig juridisk handling som styrker att den aktuella grovfoderarealen används

Domslut

I gemenskapslagstiftningen, bland annat rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisa-

tionen av marknaden för nötkött, uppställs inte något krav på att en stödsökande ska ge in en giltig juridisk handling som styrker att sökanden har rätt att använda de grovfoderarealer som anges i ansökan för att densamme ska kunna beviljas särskilda bidrag för handjur av nötkreatur och extensifieringsersättningar. Gemenskapslagstiftningen hindrar emellertid inte medlemsstaterna från att i sin nationella lagstiftning föreskriva en skyldighet för en sökande att ge in en sådan handling, under förutsättning att medlemsstaterna därvid iakttar de mål som eftersträvas med gemenskapslagstiftningen och de allmänna principerna i gemenskapsrätten, särskilt proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 327, 20.12.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juni 2010 — Lafarge SA mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

(Mål C-413/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Gipsskivor — Missuppfattning av bevisning — Bevisbörda — Bristande motivering — Förordning nr 17 — Artikel 15.2 — Sanktionsåtgärd — Upprepning av överträdelser — Skede i vilket böternas avskräckande verkan beaktas)

(2010/C 221/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Lafarge SA (ombud: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos och C. Medina, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och N. von Lingen) och Europeiska unionens råd

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 8 juli 2008 i mål T-54/03, Lafarge SA mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 27 november 2002 om att ålägga klaganden böter med stöd av artikel 81 i EG-fördraget — Konkurrensbegränsande samverkan som går ut på att fastställa priser på marknaden för gipsskivor — Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och bevisbördereglererna — Åsidosättande av principen om lika-behandling och proportionalitetsprincipen vad gäller beräkningen av bötesbeloppet — Begreppet upprepning av överträdelser

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Lafarge SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 327, 20.12.2008.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010
— Europeiska kommissionen mot Republiken Italien**

(Mål C-423/08) (¹)

(Fördragsbrott — Egna medel — Förfaranden för uppbörd av import- eller exporttull — Åsidosättande av frister för kreditering av egna medel — För sen betalning av egna medel som avser dessa tullar)

(2010/C 221/08)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Aresu och A. Caeiros)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Bruni samt G. Albenzio och F. Arena, avvocati dello Stato)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Finland (Ombud: J. Helikoski)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2, 6, 9, 10 och 11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41), och av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, s. 1), sam av artikel 220 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — För sen betalning av gemenskapernas egna medel vid uppbörd i efterhand av importtull

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 6 och 9–11 i rådets förordning (EEG, Euratom)

nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, enligt samma artiklar i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel samt enligt artikel 220 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, genom att åsidosätta fristerna för kreditering av gemenskapens egna medel vid uppbörd i efterhand samt betala dessa medel för sent.

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

3. Republiken Finland skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 313, 6.12.2008.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juni 2010
— Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike**

(Mål C-492/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Reducerad skattesats — Artiklarna 96 och 98.2 — Punkt 15 i bilaga III — Rättshjälp — Advokattjänster — Hel eller delvis ersättning från staten)

(2010/C 221/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Alfonso)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-S. Pilczer)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 96 och 98.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Reducerad mervärdesskattesats — Tjänster som anges i bilaga III till direktivet för vilka det tillämpas en reducerad skattesats — Reducerad mervärdesskattesats för tjänster som advokater, advokater vid Conseil d'État och Cour de cassation samt jurister tillhandahåller, för vilka de helt eller delvis erhåller ersättning från staten inom ramen för rättshjälpssystemet

Domslut

1. Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96 och 98.2 i rådets direktiv 2006/112 av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats för tjänster som advokater, advokater vid Conseil d'État och Cour de cassation samt jurister tillhandahåller inom ramen för rättshjälpssystemet och för vilka de helt eller delvis erhåller ersättning från staten.
2. Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 19 av den 24.1.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht München — Tyskland) — British American Tobacco (Germany) GmbH mot Hauptzollamt Schweinfurt

(Mål C-550/08) (¹)

(Direktiv 92/12/EEG — Punktskattebelagda varor — Import av råtabak som inte har belagts med punktskatt enligt förfarandet för aktiv förädling — Bearbetning till skuren tobak — Flyttning mellan medlemsstaterna — Ledsagardokument)

(2010/C 221/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: British American Tobacco (Germany) GmbH

Motpart: Hauptzollamt Schweinfurt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht München — Tolkning av artiklarna 5.2 och 15.4 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) — Skuren tobak som är belagd med punktskatt och som tillverkas i en medlemsstat inom ramen för förfarandet för aktiv förädling enligt ett suspensionssystem med användning

av råtabak som inte var belagd med punktskatt när den fördes in till gemenskapen — Fråga huruvida det krävs ett ledsagardokument som upprättats av avsändaren i enlighet med artikel 18.1 i direktiv 92/112/EEG för att systemet med uppskov med erläggande av tull ska tillämpas när denna tobaksvara flyttas inom gemenskapen?

Domslut

Artikel 5.2 första stycket första strecksatsen i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ska tolkas så, att punktskatten ska anses vara vilande för punktskattebelagda varor (såsom tobaksvaror), som tillverkats av icke punktskattebelagda varor (såsom råtabak) och införts till gemenskapen enligt förfarandet för aktiv förädling i den mening som avses i bestämmelsen, även om varorna har belagts med punktskatt först genom att de har bearbetats i gemenskapen. Detta innebär att de kan flyttas mellan medlemsstater utan att myndigheterna kan kräva en officiell handling eller ett handelsdokument enligt artikel 18.1 i direktivet.

(¹) EUT C 69, 21.03.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-571/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 95/59/EG — Andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror — Artikel 9.1 — Frihet för tillverkare och importörer att fritt fastställa det högsta detaljhandelspriset för sina varor — Nationell lagstiftning med bestämmelser om minimipriser för cigaretter — Motivering — Skydd för folkhälsan)

(2010/C 221/11)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och L. Pignataro)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Bruni, därefter G. Palmieri och F. Arena, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 9 i rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror (EGT L 291, s. 40) — Fastställande av minimipriser — Godkännande av priser

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.1 i rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2002/10/EG av den 12 februari 2002 genom att föreskriva ett minimipris för cigaretter.
2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad — Bulgarien) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv mot Petar Dimitrov Kalinchev

(Mål C-2/09) (¹)

(Punktskatter — Beskattning av begagnade fordon — Skatt på importerade begagnade fordon som är högre än den skatt som påförs fordon som redan är i bruk i landet — Skatt som beror på tillverkningsår och fordonens körsträcka enligt mätarställning — Begreppet "liknande inhemska varor")

(2010/C 221/12)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Motpart: Petar Dimitrov Kalinchev

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Varhoven administrativen Sad — Tolkning av artiklarna 25 EG och 90 första stycket EG liksom av artikel 3.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattebelagda varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) — Nationell (punkt)skatt som påförs begagnade motorfordon från en medlemsstat när de förs in i landet och som är högre än den punktskatt som påförs nya motorfordon som förs in i landet, vilka, när dessa redan är i bruk, inte påförs någon punktskatt när de säljs vidare som begagnade — Begreppet "liknande inhemska varor" — Fråga huruvida de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten

Domslut

1. Artikel 3.3 första stycket i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ska inte tillämpas i ett sådant fall som det som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen och utgör således inte hinder för att en medlemsstat inför bestämmelser enligt vilka begagnade motorfordon beläggs med punktskatt när de förs in till den berörda medlemsstatens territorium, en skatt som inte omedelbart ska betalas vid begagnatköp av motorfordon som redan finns i denna medlemsstat och för vilka en sådan punktskatt redan betalades när de för första gången fördes in till medlemsstatens territorium, under förutsättning att dessa bestämmelser inte leder till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.
2. Artikel 110 första stycket FEUF ska tolkas på så sätt att begagnade fordon som importeras till Bulgarien ska betraktas som varor som liknar begagnade fordon som redan är registrerade i denna medlemsstat och som, oavsett ursprung, importerats till nämnda medlemsstat som nya.
3. Artikel 110 första stycket FEUF utgör hinder för att en medlemsstat, under sådana omständigheter som dem som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, tillämpar olika system för punktskatt på motorfordon, då detta innebär att begagnade fordon som importeras från andra medlemsstater och begagnade fordon som redan är registrerade i denna stat, och som importerats till nämnda stat som nya, belastas på olika sätt.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Bíróság — Ungern) — Nawras Bolbol mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Mål C-31/09) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar — Statslös palestinier som inte har ansökt om beskydd eller bistånd från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (UNRWA) — Ansökan om beviljande av flyktingstatus — Avslag med hänvisning till att villkoren i artikel 1 A i konventionen om flyktingstatus, vilken undertecknades i Genève den 28 juli 1951, inte är uppfyllda — Den statslösa personens rätt till erkännande av flyktingstatus på grundval av artikel 12.1 a i direktiv 2004/83)

(2010/C 221/13)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nawras Bolbol

Motpart: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Fővárosi Bíróság (Ungern) — Tolkningsfråga om artikel 12.1 a i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12, och rättelse EUT L 204, 2005, s. 24) — Statslös palestinier som inte har ansökt om beskydd eller bistånd från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (UNRWA), vars ansökan om flyktingstatus avslogs med hänvisning till att villkoren i artikel 1.A i Genèvekonventionen inte är uppfyllda — Den statslösa personens rätt till erkännande av flyktingstatus på grundval av artikel 12.1 a i direktiv 2004/83

Domslut

Vid tillämpningen av artikel 12.1 a i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, åtnjuter en person skydd eller bistånd från ett annat av Förenta nationernas kontor än Förenta nationernas flyktingkommissariat när personen i fråga faktiskt erhåller skyddet eller biståndet.

⁽¹⁾ EUT C 82, 04.04.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-37/09) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Miljö — Hantering av avfall som olagligen deponerats på avfallsupplag — Direktiv 2006/12/EG — Direktiv 80/68/EG)

(2010/C 221/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M.J. Lois och P. Lopes)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 4 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (EUT L 114, s. 9), som har kodifierat rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, och artiklarna 3 och 5 i rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, s. 43; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 211) — Deponering i nedlagda stenbrott — Stenbrotten "dos Limas, dos Linos e dos Barreiras" — Kontroll har inte skett

Domslut

1. Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall, som har kodifierat rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, och artiklarna 3 b och 5 i rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen genom att inte vidta nödvändiga åtgärder i samband med hanteringen av det avfall som olagligen förvarats i de gamla stenbrotten Limas och Linos i kommunen Lourosa.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Republiken Portugal ska bära sina rättegångskostnader och ersätta två tredjedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader. Kommissionen ska bära en tredjedel av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 82 av den 4.4.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 juni 2010 — Barbara Becker mot Harman International Industries Inc., Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-51/09 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Ordmärket Barbara Becker — Invändning från innehavaren av gemenskapsordmärkena BECKER och BECKER ONLINE PRO — Bedömning av risken för förväxling — Bedömning av känneteckenslikhet i begreppsmässigt hänseende)

(2010/C 221/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Barbara Becker (ombud: P. Baronikians, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Harman International Industries Inc. (ombud: M. Vanhegan, barrister), Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: G. Schneider)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 2 december 2008 i mål T-212/07,

Harman International Industries mot harmoniseringsbyrån — Becker (Barbara Becker), i vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade beslut R 502/2006-1, som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 7 mars 2007 om upphävande av invändningsenhetens beslut att avslå ansökan om registrering av ordmärket "Barbara Becker" för varor i klass 9 inom ramen för en invändning som framstälts av Harman International Industries, Inc.

Domslut

1. Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 2 december 2008 i mål T 212/07, Harman International Industries mot harmoniseringsbyrån — Becker (Barbara Becker), upphävs.
2. Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
3. Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 82, 4.4.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Tyskland)) — Leo-Libera GmbH mot Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Mål C-58/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 135.1 i — Undantag från skatteplikt för vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel — Villkor och begränsningar — Medlemsstaternas behörighet att fastställa)

(2010/C 221/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Leo-Libera GmbH

Motpart: Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkeningen av artikel 135.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationella bestämmelser enligt vilka endast vissa former av vadslagning och lotterier ska undantas från skatteplikt och alla andra former av hasardspel och spel om pengar är uteslagna från undantaget från skatteplikt

Domslut

Artikel 135.1 i i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att medlemsstaterna får undanta enbart vissa hasardspel från mervärdesskatteplikt, med utövande av sin befogenhet att fastställa villkor och begränsningar i fråga om det undantag från mervärdesskatteplikt som föreskrivs i bestämmelsen.

(¹) EUT C 113, 16.5.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italien) — Agra Srl mot Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Mål C-75/09) (¹)

(Förordning (EEG) nr 2913/92 — Tullkodex för gemenskapen — Artikel 221.3 och 221.4 — Uppbörd i efterhand av tullskuld — Preskription — Handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder)

(2010/C 221/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agra Srl

Motpart: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Tolkning av artikel 221.3 och 221.4 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Uppbörd av tullskulden — Överskridande av fristen för att informera om det skattebelopp som ska uppbäras för det fall att skulden är en följd av ett handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder — Nationella bestämmelser enligt vilka nämnda frist inte börjar löpa förrän beslutet i det brottmål, som inletts på grund av det handlande som skapat tullskulden, har vunnit laga kraft

Domslut

Artikel 221.3 och 221.4 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tolkas så, att dessa bestämmelser inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka preskriptionstiden avseende en tullskuld, för det fall tullavgifter inte har betalats till följd av en brottslig gärning, börjar löpa den dag då beslut eller dom som meddelats i brottmål angående saken har vunnit laga kraft.

(¹) EUT C 102, 01.05.2009

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal Manchester — Förenade kungariket) — Future Health Technologies Ltd mot Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Mål C-86/09) (¹)

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag från skatteplikt — Artikel 132.1 b och c — Sjukhusvård och sjukvård samt transaktioner nära knutna till dessa — Sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare — Uppsamling, analys och behandling av navelsträngsblod — Konservering av stamceller — Eventuell framtida terapeutisk användning — Transaktioner som består av en rad delar och handlingar)

(2010/C 221/18)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

VAT and Duties Tribunal (Manchester — Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Future Health Technologies Ltd

Motpart: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Saken

Begäran om förhandsavgörande — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Tolkning av artikel 132.1 b och c i rådets förordning 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt — Undantag — Begreppen "sjukhusvård och sjukvård samt transaktioner nära knutna till dessa" och "sjukvårdande behandling" — Tjänster bestående av tagande, transport, analys och förvaring av blod och stamceller från nyföddas navelsträng för en eventuell medicinsk behandling

Domslut

1. När sådana verksamheter som består i avsändande av utrustning för uppsamling av navelsträngsblod från nyfödda, samt analys och behandling av blodet och i förekommande fall konservering av de stamceller som finns i navelsträngsblodet för en eventuell framtida terapeutisk användning, endast syftar till att garantera att en resurs kommer att vara tillgänglig vid medicinsk behandling om en sådan blir nödvändig — vilket endast utgör en osäker hypotes — och inte i sig syftar till att diagnostisera, tillhandahålla vård för eller bota sjukdomar eller komma till rätta med hälsoproblem, så omfattas de inte av uttrycken "sjukhusvård och sjukvård", i artikel 132.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, eller "sjukvårdande behandling", i artikel 132.1 c i nämnda direktiv, oavsett om nämnda verksamheter betraktas som en helhet eller som separata verksamheter. För att en annan slutsats ska kunna dras krävs det att analysen av navelsträngsblodet faktiskt har ett diagnostiskt syfte. Det ankommer på den nationella domstolen att vid behov bedöma om så är fallet.
2. Uttrycket transaktioner som är "nära knutna till [sjukhusvård och sjukvård]", i enlighet med artikel 132.1 b i direktiv 2006/112, ska tolkas så, att det inte omfattar sådana verksamheter som dem som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, det vill säga avsändande av utrustning för uppsamling av navelsträngsblod från nyfödda, samt analys och behandling av blodet och i förekommande fall konservering av de stamceller som finns i navelsträngsblodet för en eventuell framtida terapeutisk användning, med vilken nämnda verksamheter endast eventuellt har ett samband och vilken varken existerar, har påbörjats eller är planerad.

(¹) EUT C, 01.05.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Trani — Italien) — Francesca Sorge mot Poste Italiana SpA

(Mål C-98/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete — Klausul 8 — Uppgifter som ska anges i visstidsanställningskontrakt som ingåtts för att ersätta frånvarande arbetstagare — Minskning av den allmänna skyddsnivån för arbetstagare — Direktivkonform tolkning)

(2010/C 221/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Trani — Italien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Francesca Sorge

Svarande: Poste Italiana SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale di Trani — Tolkningen av klausul 8 i ramavtalet om visstidsarbete, som undertecknades den 18 mars 1999 (nedan kallat ramavtalet) och som återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) — Nationell lagstiftning enligt vilken det i visstidsanställningskontrakt, som ingåtts för att ersätta frånvarande arbetstagare, inte krävs att namnet på den person som ersätts anges eller anledningen till varför denne behöver ersättas

Domslut

1. Klausul 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete, som undertecknades den 18 mars 1999 och som återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken innebär ett upphävande av arbetsgivarens skyldighet att i visstidsanställningskontrakt, som ingåtts för att ersätta frånvarande arbetstagare, ange namnen på dessa arbetstagare samt anledningen till varför de behöver ersättas, och i vilken det endast föreskrivs att sådana visstidsanställningskontrakt ska vara skriftliga och att anledningen till användandet av sådana kontrakt ska anges — i den mån

dess nya villkor kompenseras av att andra garantier eller skyddsregler antas eller i den mån de endast påverkar en begränsad kategori arbetstagare som har ingått visstidsanställningskontrakt, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

2. Eftersom klausul 8.3 i ramavtalet saknar direkt effekt, är den nationella domstolen inte skyldig att, för det fall den skulle finna att den nationella lagstiftningen i fråga är oförenlig med unionsrätten, underlåta att tillämpa denna, utan ska, i den utsträckning det är möjligt, tolka de nationella bestämmelserna på ett sätt som överensstämmer med direktiv 1999/70 och det syfte som eftersträvas med ramavtalet.

(¹) EUT C 129 av den 6.6.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juni 2010 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Terre Wallone ASBL (C-105/09) och Inter-Environnement Wallonie (C-110/09) mot Région Wallone

(Mål C-105/09 och C-110/09) (¹)

(Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Direktiv 91/676/EEG — Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket — Åtgärdsprogram som avser känsliga områden)

(2010/C 221/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État-Belgien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Terre Wallone ASBL (C-105/09) och Inter-Environnement Wallonie (C-110/09)

Motpart: Région Wallone

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État — Tolkningen av artikel 5.1 i 91/676/EEG av den 12 december 1991 om

skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 192) samt artiklarna 3.2 och 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, s. 30) — Upprättandet av åtgärdsprogram som avser känsliga områden — Skyldighetens art och omfattning — Nödvändigt att göra en bedömning av den miljöpåverkan som åtgärdsprogrammen för hantering av kväve har

Domslut

Ett åtgärdsprogram som har antagits enligt artikel 5.1 i rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket utgör i princip en sådan plan eller ett sådant program som avses i artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, när det utgör en plan eller ett program i den mening som avses i artikel 2 a i sistnämnda direktiv och när det innehåller åtgärder, vilka måste genomföras för att tillstånd ska beviljas för utförandet av projekt som räknas upp i bilagorna 1 och 2 till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997.

(¹) EUT C 129 av den 6.6.2009.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 mars 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-169/09) (¹)

(Fördragsbrott — Krav på ekodesign för energianvändande produkter — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2010/C 221/21)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Schønberg och M. Karanasou Apostolopoulou)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG (EUT L 191, s. 29)

Domslut

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
2. Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 153, 4.7.2009.

**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 juni 2010
— Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland**

(Mål C-478/09) ⁽¹⁾

(Fusion eller delning av aktiebolag — Krav på utlåtande från en oberoende sakkunnig)

(2010/C 221/22)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. la Pergola och M. Karanasou Apostolopoulou)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou och V. Karra)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och

rådets direktiv 2007/63/EG av den 13 november 2007 om ändring av rådets direktiv 78/855/EEG och 82/891/EEG med avseende på kravet på ett utlåtande från en oberoende sakkunnig vid en fusion eller en delning av aktiebolag

Domslut

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/63/EG av den 13 november 2007 om ändring av rådets direktiv 78/855/EEG och 82/891/EEG med avseende på kravet på ett utlåtande från en oberoende sakkunnig vid en fusion eller en delning av aktiebolag genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv.
2. Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 juni 2010
(begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — förfaranden mot Aziz Melki (C-188/10) och Sélim Abdeli (C-189/10)**

(Förenade målen C-188/10 och C-189/10) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Prövning av en nationell lags förenlighet med såväl unionsrätten som landets grundlag — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att ett förfarande för kontroll av en lags förenlighet med grundlagen ska handläggas med förtur — Artikel 67 FEUF — Fri rörlighet för personer — Avskaffande av gränskontroller vid de inre gränserna — Förordning (EG) nr 562/2006 — Artiklarna 20 och 21 — Nationell lagstiftning enligt vilken det är tillåtet att genomföra identitetskontroller i ett område mellan Frankrikes landgräns till stater som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och en linje som går 20 kilometer innanför denna gräns)

(2010/C 221/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Aziz Melki (C-188/10), Sélim Abdeli (C-189/10)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkeningen av de allmänna principerna i unionsrätten och artiklarna 67 och 267 FEUF — Skyldighet att begära prövning hos Conseil constitutionnel när en bestämmelse i nationell rätt antas strida mot konstitutionen på grund av att bestämmelsen inte är förenlig med unionsrätten — Unionsrättens företrädare framför nationell rätt — Fri rörlighet för personer — Ingen personkontroll vid de inre gränserna

Domslut

1. Artikel 267 FEUF utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om ett förfarande för kontroll av de nationella lagarnas förenlighet med grundlagen, såvitt den omständigheten att detta förfarande ska handläggas med förtur medför att övriga nationella domstolar är förhindrade att använda sin möjlighet eller uppfylla sin skyldighet att begära att EU-domstolen meddelar förhandsavgörande, såväl före hänskjutandet av en fråga om grundlagsförenlighet till den nationella domstol som har till uppgift att kontrollera lagarnas förenlighet med grundlagen som, i förekommande fall, efter det att sistnämnda domstol har meddelat ett avgörande i denna fråga. Artikel 267 FEUF utgör emellertid inte hinder mot en sådan nationell lagstiftning, såvitt det alltjämt står övriga nationella domstolar fritt att

— när som helst under förfarandet, vid den tidpunkt som domstolen anser vara lämplig, begära att EU-domstolen meddelar förhandsavgörande, det vill säga även efter det att ett förfarande för kontroll av en lags förenlighet med grundlagen har avslutats,

— besluta om nödvändiga interimistiska åtgärder för att se till att de rättigheter som garanteras av unionens rättsordning skyddas och

— underlåta att tillämpa den aktuella nationella lagbestämmelsen om domstolen, efter det att ett sådant förfarande för kontroll av grundlagsförenligheten har avslutats, anser att den strider mot unionsrätten.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida den nationella lagstiftning som är i fråga i det mål som den har att avgöra kan tolkas på ett sådant sätt att den är förenlig med unionsrättens krav.

2. Artikel 67.2 FEUF och artiklarna 20 och 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) utgör hinder för en nationell lagstiftning som ger den berörda medlemsstatens polismyndigheter befogenhet att i ett område som är begränsat till medlemsstatens landgräns till andra stater som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, och en linje som går 20 kilometer innanför denna gräns genomföra identitetskontroller i syfte att kontrollera efterlevnaden av lagens krav på att inneha, medföra och kunna visa upp identitets- och andra föreskrivna handlingar, oberoende av den kontrollerade personens beteende och oberoende av förekomsten av särskilda omständigheter som visar på en risk för att den allmänna ordningen störs, och utan att denna lagstiftning innehåller nödvändiga föreskrifter som reglerar denna befogenhet, vilka säkerställer att den i praktiken inte används på ett sätt som får samma verkan som in- och utresekontroller.

(¹) EUT C 161 av den 19.6.2010.

Överklagande ingett den 7 december 2009 av Goldman Management AD av den dom som förstainstansrätten meddelade den 16 november 2009 i mål T-354/09

(Mål C-507/09 P)

(2010/C 221/24)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: Goldman Management AD (ombud: advokaten I. Lilkova)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Bulgarien

Domstolen (sjunde avdelningen) har genom beslut av den 6 maj 2010 avvisat överklagandet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg den 6 maj 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG i konkurs mot Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Mål C-218/10)

(2010/C 221/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ADV Allround Vermittlungs AG i konkurs

Motpart: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Ska artikel 9.2 e sjätte strecksatsen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾ (nedan kallat sjätte direktivet) (senare artikel 56.1 f i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt i dess lydelse till och med den 31 december 2009, nedan kallat direktiv 2006/112) tolkas så, att "tillhandahållande av personal" även omfattar tillhandahållande av självständig personal som inte är anställd vid det företag som tillhandahåller tjänsten?
2. Ska artikel 17.1, 17.2 a, 17.3 a och artikel 18.1 a i direktiv 77/388 (nu artikel 167, artikel 168 a, artikel 169 a och artikel 178 a i direktiv 2006/112) tolkas så, att medlemsstaterna måste vidta nationella processrättsliga åtgärder så att beskattning och skatteplikt som avser en och samma tjänst bedöms på samma sätt för den näringsidkare som tillhandahåller, respektive tar emot tjänsten, även om olika skattemyndigheter är behöriga?

För det fallet att fråga 2 besvaras jakande:

3. Ska artikel 17.1, 17.2 a, 17.3 a och artikel 18.1 a i direktiv 77/388 (nu artikel 167, artikel 168 a, artikel 169 a och

artikel 178 a i direktiv 2006/112) tolkas så, att den tidsfrist inom vilken tjänstemottagaren måste göra gällande sin avdragsrätt för tjänsten inte får löpa ut innan frågan om beskattning och skatteplikt slutgiltigt har avgjorts avseende det företag som har tillhandahållit tjänsten?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Baden-Baden (Tyskland) den 10 maj 2010 — brottmål mot Leo Apelt

(Mål C-224/10)

(2010/C 221/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Baden-Baden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Åklagarmyndigheten i Baden-Baden

Motpart: Leo Apelt

Tolkningsfrågor

1. Får en medlemsstat — med hänsyn till artikel 5.1 a i direktiv 91/439/EEG ⁽¹⁾, enligt vilken ett körkort för kategori D bara får utfärdas till den som redan har körkort för kategori B — med stöd av artiklarna 1, 8.2 och 8.4 i samma direktiv vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat och som avser kategorierna B och D — särskilt vad gäller kategori D —, när innehavaren av körkortet getts förarbehörighet B innan körkortet återkallades genom domstolsbeslut i den förstnämnda medlemsstaten, medan förarbehörigheten D dock beviljats först efter det att körkortet återkallats genom domstolsbeslut och efter det att den spärtrid som bestämts till följd av detta beslut har löpt ut?

2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Får den förstnämnda medlemsstaten vägra att erkänna det nämnda körkortet — särskilt vad gäller förarbehörighet D — med stöd av artikel 11.4 i direktiv 2006/126/EG⁽²⁾, enligt vilken en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som i en annan medlemsstat har utfärdats till en person vars körkort har återkallats på den förstnämnda medlemsstatens territorium, om förarbehörighet B beviljades den 1 mars 2006 och behörighet D beviljades den 30 april 2007, och körkortet utfärdades den senare dagen?

(¹) Rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 10 maj 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro och Dolores Verdun Espinosa som arvtagare till Jose Bernal Fernandez mot Familienkasse Nürnberg

(Mål C-225/10)

(2010/C 221/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sozialgericht Nürnberg (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro och Dolores Verdun Espinosa som arvtagare till Jose Bernal Fernandez

Svarande: Familienkasse Nürnberg

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 77.2 b i i förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ tolkas så, att familjebidrag för personer som får pension till följd av ålderdom, invaliditet, olycksfall i arbetet eller arbetsjukdom enligt flera medlemsstaters lagstiftning (så kallade dub-

belpensionärer) vars pensionsanspråk grundar sig på lagstiftningen i den stat där denne tidigare var anställd (nationellt rättsanspråk) inte måste beviljas av nämnda stat om det i bosättningsstaten visserligen tillhandahålls en jämförbar förmån som uppgår till ett högre belopp, men denna är oförenlig med en annan möjlig förmån som den berörda personen har valt?

2. Ska artikel 78.2 b i i förordning (EEG) nr 1408/71 tolkas så, att familjebidrag till efterlevande barn till en avliden arbetstagare eller egenföretagare som har omfattats av lagstiftningen i flera medlemsstater och för vilken en fiktiv rätt till efterlevandepension grundas på lagstiftningen i den stat där föräldern tidigare var anställd (potentiellt nationellt pensionsanspråk) inte måste beviljas av nämnda stat om det i bosättningsstaten visserligen tillhandahålls en jämförbar förmån som uppgår till ett högre belopp, men denna är oförenlig med en annan möjlig förmån som den berörda personen har valt?

3. Gäller detta även för en förmån enligt artikel 77 eller artikel 78 i förordning (EEG) nr 1408/71 när denna visserligen tillhandahålls i barnens bosättningsstat men utan att det finns någon valmöjlighet avseende nämnda förmån?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Nanterre (Frankrike) den 12 maj 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable mot Directeur général des douanes et droits indirects och Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Mål C-234/10)

(2010/C 221/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Nanterre (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Motpart: Directeur général des douanes et droits indirects och Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Tolknings- och giltighetsfrågor

1. Ska artikel 15.1 d i förordning nr 1260/2001 ⁽¹⁾ tolkas så, att den genomsnittliga förlusten för samtliga exporterade sockerkategorier beräknas genom att dela summan av faktiska utgifter med summan av de exporterade kvantiteterna, oberoende av om det faktiskt har utgått bidrag eller inte för dessa kvantiteter?
2. Är förordning nr 1193/2009 ⁽²⁾ ogiltig mot bakgrund av artikel 15 i rådets förordning nr 1260/2001 i den mån det däri fastställs en produktionsavgift för socker beräknad utifrån en genomsnittlig förlust, enligt en beräkning som, för socker som exporterats i bearbetade produkter, innebär att det enhetliga exportbidragsbeloppet för dessa produkter multipliceras med summan av de exporterade kvantiteterna, inklusive de kvantiteter som exporterats utan bidrag, i stället för att de faktiska utgifterna divideras med summan av de exporterade kvantiteterna med eller utan bidrag?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1193/2009 av den 3 november 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 1762/2003, (EG) nr 1775/2004, (EG) nr 1686/2005 och (EG) nr 164/2007 samt om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåren 2002/03, 2003/04, 2004/05 och 2005/06 (EUT L 321, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 14 maj 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz mot Finanzamt Stuttgart III

(Mål C-240/10)

(2010/C 221/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Motpart: Finanzamt Stuttgart III

Tolkningsfrågor

1. a) Är 3 § punkt 64 i lagen om inkomstskatt (Einkommens-teuergesetz) i den lydelse som var tillämplig under åren 2005 och 2006 förenlig med den fria rörligheten för arbetstagare i enlighet med artikel 45 i "Konsoliderad version av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt" — FEUF — (artikel 39 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG))?
- b) Innehåller 3 § punkt 64 i lagen om inkomstskatt i den lydelse som var tillämplig under åren 2005 och 2006 en sådan dold diskriminering på grund av nationalitet som är förbjuden enligt artikel 18 FEUF (artikel 12 EG)?
2. Om svaret på första frågan är nekande: är 3 § punkt 64 i lagen om inkomstskatt i den lydelse som var tillämplig under åren 2005 och 2006 förenlig med den fria rörligheten för unionsmedborgare i enlighet med artikel 21 FEUF (artikel 18 EG)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg den 17 maj 2010 — Harald Jung och Gerald Hellweger mot Magistrat der Stadt Salzburg, övrig deltagare i rättegången: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Mål C-241/10)

(2010/C 221/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Harald Jung och Gerald Hellweger

Motpart: Magistrat der Stadt Salzburg

Övrig deltagare i rättegången: Finanzamt Salzburg-Stadt

Tolkningsfråga

Ska bilaga X i förteckningen enligt artikel 24 i fördraget om Republiken Ungerns anslutning till Europeiska unionen (1. Fri rörlighet för personer) ⁽¹⁾ tolkas så, att uthyrning av arbetskraft från Ungern till Österrike inte ska anses utgöra utstationering av arbetstagare och att nationella begränsningar avseende anställning av ungerska arbetstagare i Österrike på samma sätt också gäller för ungerska arbetstagare i Österrike som har hyrts ut (och är vederbörligen anställda) av ungerska företag?

⁽¹⁾ EUT L 236, 2003, s. 846

Överklagande ingett den 18 maj 2010 av Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE av den dom som tribunalen meddelade den 2 mars 2010 i mål T-70/05, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mot Europeiska byrån för sjösäkerhet (EMSA)

(Mål C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ombud: N. Korogiannakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Övrig part i målet: Europeiska byrån för sjösäkerhet (EMSA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom,

— ogiltigförklara Europeiska byrån för sjösäkerhets beslut att inte anta klagandens anbud, vilket ingavs av klaganden i Europeiska byrån för sjösäkerhets anbudsförfarande EMSA C1/01/04, avseende kontraktet "SafeSeaNet Validation and further development", och i stället tilldela en annan anbudsgivare kontraktet.

— förplikta Europeiska byrån för sjösäkerhet att ersätta klagandens rättegångskostnader samt andra kostnader, inklusive de som uppkommit i första instans för vilka ersättning yrkas även om förevarande överklagande ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om upphävande av den överklagade domen åberopar klaganden följande grunder:

Som första grund anför klaganden att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom en oriktig tolkning av budgetförordningen ⁽¹⁾, genomförandebestämmelserna och direktiv 92/50 ⁽²⁾, särskilt artikel 97 i budgetförordningen, artikel 138 i genomförandebestämmelserna och artikel 17.1 i direktiv 92/50.

Som andra grund anför klaganden att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att i punkt 178 i domen konstatera att då Evropaïki Dynamiki hade fördjupad kännedom om kontraktshandlingarna hade denna möjlighet att sluta sig till de relativa fördelarna hos det valda anbudet. Det verkar som om tribunalen härigenom implicit erkänner att informationen som den ansvariga myndigheten tillhandahöll var begränsad. I stället för att ogiltigförklara det omtvistade beslutet gör tribunalen dock en ny och helt oriktig tolkning av motiveringsskyldigheten, då denna kopplas till de personliga egenskapernas hos beslutets adressat. Vidare är tribunalens antagande oriktigt, då klaganden inte insåg (och ännu i dag inte inser) de relativa fördelarna (om sådana föreligger) hos det antagna anbudet, särskilt då tribunalen inte på ett tillräckligt sätt har motiverat sitt avgörande, så att dessa klart och tydligt kan identifieras.

Som tredje grund anför klaganden att tribunalen verkar ha gjort en felaktig rättstillämpning genom att beträffande grunden avseende en uppenbart felaktig bedömning konstatera att klaganden hade begränsat sin argumentation till generella påståenden och således inte hade visat huruvida, samt på vilket sätt, de påstådda felaktigheterna hade påverkat det slutliga resultatet av utvärderingen av anbudet. Tribunalen förefaller motsäga sig själv i det att den anser att grunden avseende bristande motivering inte är styrkt, samtidigt som den kräver att Evropaïki Dynamiki "i detalj" ska visa på vilket sätt de påstådda felaktigheterna påverkat utvärderingskommitténs rapport.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1)

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, (EGT L 209, 24.7.1992, s. 1, Svensk specialutgåva: Område 6 Volym 3 s. 0139)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 25 maj 2010 — David Barcenilla Fernández mot Gerardo García S.L.

(Mål C-256/10)

(2010/C 221/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: David Barcenilla Fernández

Svarande: Gerardo García S.L.

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 3, 5.2, 6 och 7 i direktiv 2003/10/EG ⁽¹⁾ tolkas så att en arbetsgivare hos vilken den dagliga bullerexponeringsnivån för arbetstagarna överstiger 85 dB(A) (mätt utan hänsyn till effekterna av hörselskydden) uppfyller den i direktivet föreskrivna skyldigheten att vidta förebyggande åtgärder beträffande de materiella arbetsförhållandena genom att förse arbetstagarna med hörselskydd som har en sådan dämpande effekt att den dagliga bullerexponeringsnivån för arbetstagarna understiger 80 dB(A)?
2. Ska artikel 5.2 i direktiv 2003/10/EG tolkas så att det "program för tekniska och/eller organisatoriska åtgärder" som en arbetsgivare ska utarbeta om den dagliga bullerexponeringsnivån för arbetstagarna överstiger 85 dB(A) (mätt utan hänsyn till effekterna av hörselskydden) syftar till att minska bullerexponeringsnivån så att den understiger 85 dB(A)?
3. Om svaret på den första frågan är nekande, är en nationell bestämmelse eller rättspraxis enligt vilken en arbetsgivare kan undgå att betala en kontantersättning som han i princip är skyldig att betala till arbetstagare som utsätts för dagliga bullerexponeringsnivåer som överstiger 85 dB(A) genom att

förse arbetstagarna med hörselskydd vars dämpande effekt gör att den dagliga exponeringsnivån understiger 80 dB(A), oförenlig med direktiv 2003/10/EG?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet (sjuttonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), EUT L 42, s. 38.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Dâmbovița (Rumänien) den 25 maj 2010 — Nicușor Grigore mot Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Mål C-258/10)

(2010/C 221/33)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Dâmbovița

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Nicușor Grigore

Svarande: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Tolkningsfrågor

1. Utgör den tid under vilken en skogvaktare, som enligt sitt individuella anställningsavtal ska arbeta åtta timmar per dag, är skyldig att övervaka ett visst skogsområde för vilket denne är ansvarig i disciplinärt, förmögenhetsrättsligt, avtalsrättsligt och straffrättsligt hänseende för skador som kan konstateras i detta skogsområde oavsett när dessa skador inträffar, arbetstid i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽¹⁾?
2. Skulle svaret på den första frågan bli annorlunda om skogsvaktaren är bosatt i en tjänstebostad som ligger inom det aktuella skogsområdet?

3. Innebär den omständigheten att skogvaktaren — som enligt sitt anställningsavtal har en maximal arbetstid på åtta timmar per dag och 40 timmar per vecka — på grund av sina lagenliga skyldigheter är tvungen att ständigt övervaka det skogsområde för vars skötsel han är ansvarig, att bestämmelserna i artikel 6 med rubriken "Begränsning av veckoarbetstiden" i direktiv 2003/88/EG åsidosätts?
4. Om svaret på den första frågan är jakande, är då arbetsgivaren skyldig att betala lön eller utge motsvarande ersättning för den tid skogvaktaren är skyldig att övervaka skogsområdet?
5. Om svaret på den första frågan är nekande, vilka bestämmelser är då tillämpliga på den tid under vilken en skogvaktare måste övervaka det skogsområde som han är ansvarig för?

(¹) EUT L 299, s. 9

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-Léon (Spanien) den 25 maj 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano mot Gerardo García S.L.

(Mål C-261/10)

(2010/C 221/34)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-Léon

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pedro Antonio Macedo Lozano

Svarande: Gerardo García S.L.

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Ska artiklarna 3, 5.2, 6 och 7 i direktiv 2003/10/EG (¹) tolkas så att en arbetsgivare hos vilken den dagliga buller-

exponeringsnivån för arbetstagarna överstiger 85 dB(A) (mätt utan hänsyn till effekterna av hörselskydden) uppfyller den i direktivet föreskrivna skyldigheten att vidta förebyggande åtgärder beträffande de materiella arbetsförhållandena genom att förse arbetstagarna med hörselskydd som har en sådan dämpande effekt att den dagliga bullerexponeringsnivån för arbetstagarna understiger 80 dB(A)?

2. Ska artikel 5.2 i direktiv 2003/10/EG tolkas så att det "program för tekniska och/eller organisatoriska åtgärder" som en arbetsgivare ska utarbeta om den dagliga bullerexponeringsnivån för arbetstagarna överstiger 85 dB(A) (mätt utan hänsyn till effekterna av hörselskydden) syftar till att minska bullerexponeringsnivån så att den understiger 85 dB(A)?

3. Om svaret på den första frågan är nekande, är en nationell bestämmelse eller rättspraxis enligt vilken en arbetsgivare kan undgå att betala en kontantersättning som han i princip är skyldig att betala till arbetstagare som utsätts för dagliga bullerexponeringsnivåer som överstiger 85 dB(A) genom att förse arbetstagarna med hörselskydd vars dämpande effekt gör att den dagliga exponeringsnivån understiger 80 dB(A), oförenlig med direktiv 2003/10/EG?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet (sjuttonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EUT L 42, s. 38).

Talan väckt den 28 maj 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-265/10)

(2010/C 221/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Olivier och M. van Beek)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 126 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁽¹⁾ av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att tillämpa sanktionsåtgärder vid överträdelse av den förordningen, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med beaktande av att Konungariket Belgien inte har vidtagit samtliga åtgärder för tillämpningen av sanktionsåtgärder vid överträdelse av förordningen Reach som skulle ha trätt i kraft senast den 1 december 2008, eller i vart fall inte omedelbart underrättat Europeiska kommissionen om sådana åtgärder, har denna dragit slutsatsen att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 126 i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 396, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 28 maj 2010 — André Rossius mot État belge — SPF Finances

(Mål C-267/10)

(2010/C 221/36)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Namur

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: André Rossius

Svarande: État belge — SPF Finances

Intervenant: État belge — SPF Défense

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. I artikel 6 i Lissabonfördraget av den 13 december 2007 om ändring av fördraget om Europeiska unionen, undertecknat i Maastricht den 7 februari 1992, ikraft sedan den 1 december 2009, föreskrivs att "[u]nionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen."

I artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽¹⁾, föreskrivs följande: "Var och en har rätt till tillgång till förebyggande hälsovård och till medicinsk vård. En hög nivå av skydd för människors hälsa ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder".

Ska ovannämnda bestämmelser, tolkade i enlighet med de grundläggande principer som Europeiska unionen bygger på, såsom de återges i ingressen till Lissabonfördraget, anses utgöra hinder för en medlemsstat, i förevarande fall Belgien, att låta tillverkning, import, marknadsföring och försäljning av rökbara tobaksvaror fortgå, samtidigt som samma stat officiellt erkänner att dessa varor är allvarligt skadliga för hälsan för dem som använder dem och identifierar dem som orsak till ett flertal invalidiserande sjukdomar och många förtida dödsfall, vilket logiskt sett borde berättiga till ett förbud av dem?

2. I artikel 6 i Lissabonfördraget av den 13 december 2007 om ändring av fördraget om Europeiska unionen, undertecknat i Maastricht den 7 februari 1992, ikraft sedan den 1 december 2009, föreskrivs att "[u]nionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen."

I artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs följande: "Var och en har rätt till tillgång till förebyggande hälsovård och till medicinsk vård. En hög nivå av skydd för människors hälsa ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder".

Ska ovannämnda gemenskapsrättsliga bestämmelser, tolkade i enlighet med de grundläggande principer som Europeiska unionen bygger på, såsom de återges i ingressen till Lissabonfördraget, anses utgöra hinder mot följande bestämmelser i belgisk rätt:

Den allmänna tull- och punktskattelagen samordnad genom kungligt dekret av den 18 juli 1977 (*Loi générale sur les douanes et accises coordonnée par arrêté royal du 18 juillet 1977*) (*Moniteur belge* av den 12 augusti 1978). Bekräftad genom lag av den 6 juli 1978, artikel 1 (*Moniteur belge* av den 12 augusti 1978),

lag av den 10 juni 1997 om allmänna regler för innehav, flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor (*Loi relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise*) (*Moniteur belge* av den 1 augusti 1997), och

lag av den 3 april 1997 om skatteregler för tobaksvaror (*Loi relative au régime fiscal des tabacs manufacturés*) (*Moniteur belge* av den 1 augusti 1997), ändrad genom lag av den 26 november 2006 (*Moniteur belge* av den 8 december 2006),

vilka tillåter État belge (belgiska staten) att betrakta rökbara tobaksvaror som skattebas för punktskatter, samtidigt som samma stat för det första officiellt erkänner att dessa varor är allvarligt skadliga för hälsan för dem som använder dem och identifierar dem som orsaken till ett flertal invalidiserande sjukdomar och många förtida dödsfall, vilket logiskt sett borde berättiga till deras försvinnande, och för det andra, själv härigenom hindrar att åtgärder vidtas som på ett effektivt sätt skulle kunna resultera i att de försvann, genom att föredra skatteintäkter framför varje reellt avskräckande åtgärd?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 28 maj 2010 — Marc Collard mot État belge — SPF Finances

(Mål C-268/10)

(2010/C 221/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Namur

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Marc Collard

Svarande: État belge — SPF Finances

Intervenant: État belge — SPF Défense

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. I artikel 6 i Lissabonfördraget av den 13 december 2007 om ändring av fördraget om Europeiska unionen, undertecknat i Maastricht den 7 februari 1992, ikraft sedan den 1 december 2009, föreskrivs att "[u]nionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen."

I artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (¹), föreskrivs följande: "Var och en har rätt till tillgång till förebyggande hälsovård och till medicinsk vård. En hög nivå av skydd för människors hälsa ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder".

Ska ovannämnda bestämmelser, tolkade i enlighet med de grundläggande principer som Europeiska unionen bygger på, såsom de återges i ingressen till Lissabonfördraget, anses utgöra hinder för en medlemsstat, i förevarande fall Belgien, att låta tillverkning, import, marknadsföring och försäljning av rökbara tobaksvaror fortgå, samtidigt som samma stat officiellt erkänner att dessa varor är allvarligt skadliga för hälsan för dem som använder dem och identifierar dem som orsak till ett flertal invalidiserande sjukdomar och många förtida dödsfall, vilket logiskt sett borde berättiga till ett förbud av dem?

(¹) EGT C 364, 2000, s. 1.

2. I artikel 6 i Lissabonfördraget av den 13 december 2007 om ändring av fördraget om Europeiska unionen, undertecknat i Maastricht den 7 februari 1992, ikraft sedan den 1 december 2009, föreskrivs att "[u]nionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen."

I artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs följande: "Var och en har rätt till tillgång till förebyggande hälsovård och till medicinsk vård. En hög nivå av skydd för människors hälsa ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder".

Ska ovannämnda gemenskapsrättsliga bestämmelser, tolkade i enlighet med de grundläggande principer som Europeiska unionen bygger på, såsom de återges i ingressen till Lissabonfördraget, anses utgöra hinder mot följande bestämmelser i belgisk rätt:

Den allmänna tull- och punktskattelagen samordnad genom kungligt dekret av den 18 juli 1977 (Loi générale sur les douanes et accises coordonnée par arrêté royal du 18 juillet 1977) (Moniteur belge av den 12 augusti 1978). Bekräftad genom lag av den 6 juli 1978, artikel 1 (Moniteur belge av den 12 augusti 1978),

lag av den 10 juni 1997 om allmänna regler för innehav, flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor (Loi relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise) (Moniteur belge av den 1 augusti 1997), och

lag av den 3 april 1997 om skatteregler för tobaksvaror (Loi relative au régime fiscal des tabacs manufacturés) (Moniteur belge av den 1 augusti 1997), ändrad genom lag av den 26 november 2006 (Moniteur belge av den 8 december 2006),

vilka tillåter État belge (belgiska staten) att betrakta rökbara tobaksvaror som skattebas för punktskatter, samtidigt som samma stat för det första officiellt erkänner att dessa varor är allvarligt skadliga för hälsan för dem som använder dem och identifierar den som orsaken till ett flertal invaliderande sjukdomar och många förtida dödsfall, vilket logiskt sett borde berättiga till deras försvinnande, och för det andra, själv härigenom hindrar att åtgärder vidtas som på ett effektivt sätt skulle kunna resultera i att de försvann, genom att föredra skatteintäkter framför varje reellt avskräckande åtgärd?

(¹) EGT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de Montreuil (Frankrike) den 28 maj 2010 — Société Accor Services France mot Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Mål C-269/10)

(2010/C 221/38)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de Montreuil

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Société Accor Services France

Svarande: Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Tolkningsfråga

Är bestämmelserna i artikel 53 i lagen om offentlig upphandling (Code des marchés publics) förenliga med bestämmelserna i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster och fördraget om europeiska unionen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 31 maj 2010 — Lotta Gistö

(Mål C-270/10)

(2010/C 221/39)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lotta Gistö

Övrig part i förfarandet: Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Tolkningsfråga

Ska artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier ⁽¹⁾ i Lotta Gistös fall tolkas på så sätt att hon enligt bestämmelserna i detta protokoll fortfarande var skatterättsligt bosatt i Finland år 2007, eller ska protokollet tolkas på så sätt att det är en medlemsstats nationella lagstiftning som slutligen avgör frågan om den obegränsade skattskyldigheten i denna medlemsstat, i förevarande fall alltså Finland?

⁽¹⁾ Protokoll (nr 36) om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier (1965) (EUT C 321E, s. 318).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grekland) den 31 maj 2010 — Susana Berkizi-Nikolakaki mot Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou (ASEP) och Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT)

(Mål C-272/10)

(2010/C 221/40)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (administrativ appellationsdomstol i Thessaloniki)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Susana Berkizi-Nikolakaki

Motparter: Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou (högsta personalnämnden, ASEP) och Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristotelesuniversitetet i Thessaloniki, APT)

Tolkningsfrågor

1. Är bestämmelsen i artikel 11.2 i presidentdekret 164/2004 förenlig med syftet med (i den mening som avses i artikel 139.2 EG) och den ändamålsenliga verkan av (i den mening som avses i artikel 249 tredje stycket EG) rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om viss-tidsarbete? Enligt nämnda artikel 11.2 ska arbetstagaren — för fastställelse av att förutsättningarna föreligger för att omvandla visstidsanställningskontrakt till ett kontrakt om tillsvidareanställning — inom en absolut frist på två (2) månader från det att detta dekret trädde i kraft inge en ansökan till den berörda myndigheten med uppgifter som visar att dessa förutsättningar är uppfyllda. Om arbetstagaren inte inger ansökan inom två månader förlorar han, till följd av fristens absoluta karaktär, rätten att omvandla kontraktet.
2. Är, mot bakgrund av syftet med direktiv 1999/70, i den mening som avses i artikel 139.2 EG, föreskriften om en frist på två månader tillräcklig för att uppfylla de krav hos arbetstagarna som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 11 i presidentdekret 164/2004 och för att uppnå den ändamålsenliga verkan av direktivets syften i den mening som avses i artikel 249 tredje stycket EG enbart genom att ovannämnda artikel 11 i presidentdekret 164/2004 of-fentliggörs i den officiella tidningen (Gazzetta Ufficiale)?

3. Innebär det förhållandet att fristen på två månader inte förlängs att, med åsidosättande av klausul 8.3 i direktiv 1999/70, den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna sänks i förhållande till de förlängningar av motsvarande frister som medgetts i liknande lagbestämmelser som föregått presidentdekret 164/2004?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 1 juni 2010 — David Montoya Medina mot Fondo de Garantía Salarial och Universidad de Alicante

(Mål C-273/10)

(2010/C 221/41)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: David Montoya Medina

Svarande: Fondo de Garantía Salarial och Universidad de Alicante

Tolkningsfråga

Strider de bestämmelser som återfinns i den valencianska regionala regeringens dekret 174/2002 av den 15 oktober 2002 om föreskrifter och ersättning för undervisande och forskande personal anställda vid valencianska offentliga universitet och om lönetillägg för lärare vid universitet mot den princip om icke-diskriminering som föreskrivs i klausul 4 i rådets direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999, genom att de inte ger visstidsanställda universitetslektorer möjlighet att erhålla ett tjänsteårstillägg som treårstillägg, samtidigt som tillsvidareanställda universitetslektorer har rätt till sådant tillägg?

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43)

Talan väckt den 1 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Ungern

(Mål C-274/10)

(2010/C 221/42)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och B.D. Simon)

Svarande: Republiken Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ genom att ålägga beskattningsbara personer vars skattedeklaration för en viss beskattningsperiod uppvisar ett "överskjutande belopp" i den mening som avses i artikel 183 i nämnda direktiv, att föra över det överskjutande beloppet, eller en del av detta, till nästa beskattningsperiod under förutsättning att den beskattningsbara personen inte har betalat leverantören hela beloppet för förvärvet i fråga, och genom att skapa en situation där vissa beskattningsbara personer vars skattedeklaration regelbundet innehåller ett överskjutande belopp — på grund av denna skyldighet — kan tvingas föra över ett sådant överskjutande belopp till nästa beskattningsperiod vid mer än ett tillfälle, och

— förplikta Republiken Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan handlar om en ungersk skatterättslig bestämmelse enligt vilken de beskattningsbara personerna, före utgången av beskattningsåret endast kan ansöka om återbetalning av överskjutande belopp av mervärdesskatt i den mån nämnda överskjutande belopp överstiger den mervärdesskatt som ska tas ut för de transaktioner som ännu inte faktiskt har betalats. Således kan den beskattningsbara personen, som en följd av den angripna ungerska lagstiftningen, inte begära återbetalning av den del av det överskjutande beloppet som är lika stort som beloppet av den mervärdesskatt som ska tas ut för förvärv för vilka betalning inte har skett, och den tvingas således att överföra det till följande beskattningsperiod. För det fall det deklarerade överskjutande beloppet vid beskattningsperiodens utgång understiger eller är lika med beloppet av den mervärdesskatt som ska tas ut för förvärv för vilka betalning inte har skett, är den beskattningsbara personen skyldig att överföra det överskjutande beloppet i dess helhet till följande beskattningsperiod. I slutet av följande beskattningsperiod måste man förfara på samma sätt. Lagstiftningen sätter ingen som helst gräns för detta förfarande i tiden, vilket kan innebära att den beskattningsbara personen tvingas fortsätta att överföra det överskjutande beloppet på obestämd framtid.

Kommissionen bestrider inte att medlemsstaterna enligt artikel 183 i direktiv 2006/112 (nedan kallat direktivet) har möjlighet att själva bestämma huruvida det överskjutande beloppet ska föras över eller återbetalas. Medlemsstaterna är dock skyldiga att vid utövandet av denna beslutsrätt följa principerna i det gemensamma systemet för mervärdesskatt i stort och framför allt principen om skatteneutralitet. Artikel 183 i direktivet, som möjliggör för medlemsstaterna att en gång föra över det överskjutande beloppet till följande beskattningsperiod, ska med hänsyn till att den utgör en bestämmelse som hindrar ett fullständigt förverkligande av principen om skatteneutralitet tolkas restriktivt och kan inte tjäna som stöd för antagandet av nationella bestämmelser som strider mot principen om skatteneutralitet eller syftet med avdragssystemet.

Med utgångspunkt i principen om skatteneutralitet är syftet med avdragssystemet att företaget helt ska slippa bördan av den mervärdesskatt som ska betalas eller som har betalats vid ekonomisk verksamhet. Denna princip utesluter att medlemsstaterna uppställer villkor för återbetalning av överskjutande belopp som innebär att den beskattningsbara personen åläggs en börda och som påverkar vederbörandes ekonomiska situation och likviditet eller affärsmässig beslut. Det kvarhållande/innehållande av det överskjutande beloppet som föreskrivs i den angripna ungerska lagstiftningen ger upphov till flera negativa effekter för den beskattningsbara personen av två skäl.

För det första är ett av skälen att det överskjutande belopp som får dras av från den ingående mervärdesskatten ska betraktas som en kredit till förmån för den beskattningsbara personen, och att betalningsansåndet avseende nämnda kredit minskar borgenärens, det vill säga den beskattningsbara personens, möjligheter till vinst och likviditet och ökar på detta sätt risken för företaget. Den beskattningsbara personen måste tjäna in motsvarande mervärdesskatt på/ genom de varor och tjänster som vederbörande tillhandahåller även om de inte har betalats, samtidigt som återbetalning av mervärdesskatt endast kan medges för tillhandahållandet av varor och tjänster som har köpts om dessa faktiskt har betalats.

För det andra medför innehållandet av det överskjutande beloppet inte bara en börda för den beskattningsbara personen som hamnar i en ställning som fordringsägare, men också för den andra beskattningsbara personen som har deltagit i den skattepliktiga transaktionen, det vill säga säljaren. Genom att kundens likviditet minskar ökar nämligen risken för säljaren att inte erhålla, eller att erhålla med avsevärt dröjsmål, vederlaget för de varor eller tjänster som har tillhandahållits, samtidigt som säljaren, oberoende av nämnda omständighet, är skyldig att betala in mervärdesskatt för nämnda varor och tjänster.

Kommissionen är av uppfattningen att det faktum att lagstiftningen ålägger de beskattningsbara personerna en börda, inte kan vägas upp genom att införa nya bördor för de beskattningsbara personerna. Den balans som eftersträvas med lagstiftningen

kan endast skapas om man — som motvikt till den börda som åvilar den beskattningsbara personen som har ställning som gäldenär, det vill säga som motvikt till skyldigheten att betala in skatten — inför en möjlighet för den beskattningsbara personen som har ställning som fordringsägare erhåller återbetalning av den mervärdesskatt som betalades när vederbörande befann sig i rollen som gäldenär.

Slutligen, och med hänsyn till att artikel 183 i direktivet endast gör det möjligt att föra över det överskjutande beloppet "till nästa period" en gång, utgör den angripna ungerska lagstiftningen ett åsidosättande av nämnda artikel i den mån det inte föreskrivs att den beskattningsbara personen erhåller återbetalning av det överskjutande beloppet senast vid utgången av den andra beskattningsperioden. Vad mer är garanterar den ungerska lagstiftningen — som i själva verket genom att minska kundens likviditet minskar sannolikheten för att återbetalning sker — inte ens att den beskattningsbara personen någon gång kommer att få tillbaka det överskjutande beloppet. Om den beskattningsbara personen upphör med sin verksamhet utan att betala för samtliga av sina förvärv på grund av att vederbörande har blivit insolvent så finns det nämligen inget sätt att återfå den mervärdesskatt som belastar de icke betalda transaktionerna, utan den behålls slutgiltigt av staten.

Med hänsyn till skälen ovan anser kommissionen att den ungerska lagstiftaren har överskridit det utrymme för skönsässig bedömning som den har tillerkänts och åsidosatt artikel 183 i direktivet genom att anta bestämmelser om villkoren för återbetalning av det överskjutande beloppet som strider mot principen om skatteneutralitet och möjliggör att flera överföringar följer på varandra.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Talan väckt den 9 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-286/10)

(2010/C 221/43)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Guerra e Andrade och M. van Beek)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i rådets direktiv 2005/47/EG ⁽¹⁾ av den 18 juli 2005 om avtalet mellan Europeiska järnvägs gemenskapen (CER) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) om vissa aspekter på villkoren för anlitande av mobila arbetstagare i gränsöverskridande driftskompatibel trafik inom järnvägssektorn genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 26 juli 2008.

⁽¹⁾ EUT L 195, s. 15.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif (Luxemburg) den 10 juni 2010 — Tankreederei I SA mot Directeur de l'administration des Contributions directes

(Mål C-287/10)

(2010/C 221/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tankreederei I SA

Motpart: Directeur de l'administration des Contributions directes

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 49 EG och 56 EG hinder för bestämmelserna i artikel 152 bis punkt 1 i den ändrade lagen av den 4 december 1967 om inkomstskatt, i den mån som skattelättnaden för

investeringar enligt dessa bestämmelser är förbehållen skattskyldiga personer i Luxemburg på villkor att investeringarna görs vid ett driftsställe som är beläget i Storhertigdömet och som är avsett att förbli där varaktigt och att investeringarna dessutom fysiskt sett genomförs i Luxemburg?

Talan väckt den 11 juni 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-291/10)

(2010/C 221/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. van Beek och S. Mortoni)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i rådets direktiv 2005/47/EG ⁽¹⁾ av den 18 juli 2005 om avtalet mellan Europeiska järnvägs gemenskapen (CER) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) om vissa aspekter på villkoren för anlitande av mobila arbetstagare i gränsöverskridande driftskompatibel trafik inom järnvägssektorn genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2005/47/EG löpte ut den 26 juli 2008.

⁽¹⁾ EUT L 195, s. 15.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Republiken Lettland) den 15 juni 2010 — Andrejs Eglītis och Edvards Ratnieks mot Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija

(Mål C-294/10)

(2010/C 221/46)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Motpart: Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 tolkas så, att det krävs att lufttrafikföretaget, för att det ska anses ha vidtagit alla rimliga åtgärder för att undvika de extraordinära omständigheterna, planerar sina resurser på ett lämpligt sätt för att göra det möjligt att genomföra en planerad flygning efter att de oförutsedda extraordinära omständigheterna har upphört, det vill säga vid en viss tidpunkt efter den utsatta avgångstiden?
2. Om den första frågan besvaras jakande, ska då artikel 6.1 i nämnda förordning tillämpas för att fastställa den reservtid som lufttrafikföretaget — när det planerar sina resurser vid den relevanta tidpunkten — minst måste räkna med som eventuell förutsebar försening för det fall extraordinära omständigheter uppkommer?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av the Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Republiken Litauen) den 15 juni 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis och Laurynas Arimantas Lašas mot Pakruojo rajono savivaldybės taryba, Šiaulių visuomenės sveikatos centras och Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Mål C-295/10)

(2010/C 221/47)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, visuomeninė organizacija Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis och Laurynas Arimantas Lašas

Motparter: Pakruojo rajono savivaldybės taryba, Šiaulių visuomenės sveikatos centras och Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

Ytterligare deltagare i rättegången: UAB Sofita, UAB Oltas, Šiaulių apskrities viršininko administracija, Rimvydas Gasparavičius och Rimantas Pašalžkinskas

Tolkningsfrågor

1. Kan ett beslut om att en strategisk miljöbedömning inte behöver genomföras när det i de handlingar som avser detaljplanering av markanvändning endast anges en ekonomisk verksamhet, i enlighet med lagstiftningen i Republiken Litauen, bland annat i punkt 3.4 i Republiken Litauens regerings dekret nr 967 av den 18 augusti 2004 om fastställande av förfarandet avseende strategisk miljöbedömning av planer och program, betraktas som en specificering av typer av planer och program i den mening som avses i artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽¹⁾?

2. Är de i förevarande fall tillämpliga nationella bestämmelserna, enligt vilka — utan att det i varje fall görs en bedömning av den potentiella betydelsen av inverkan på miljön — en strategisk miljöbedömning inte behöver genomföras då det är fråga om handlingar som avser planer för små områden och på lokal nivå, i detta fall enbart på grund av att det i dessa handlingar endast anges en ekonomisk verksamhet, förenliga med artiklarna 3.2 a, 3.3 och 3.5 i direktiv 2001/42?
3. Ska bestämmelserna i direktiv 2001/42, inbegripet artikel 11.1, tolkas så att under sådana omständigheter som de som är aktuella i förevarande fall, kraven i direktiv 2001/42 inte är tillämpliga då en bedömning av inverkan på miljön har gjorts i enlighet med direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽²⁾?
4. Omfattar tillämpningsområdet för artikel 11.2 i direktiv 2001/42, direktiv 85/337?
5. Om svaret på fråga 4 är ja, innebär den omständigheten att en bedömning av inverkan på miljön enligt direktiv 85/337 har genomförts, att skyldigheten att genomföra en miljöbedömning enligt direktiv 2001/42 — i en sådan situation som den här aktuella — leder till att bedömningen görs två gånger i den mening som avses i artikel 11.2 i direktiv 2001/42?
6. Om svaret på fråga 5 är ja, innebär direktiv 2001/42 och artikel 11.2 i direktivet att medlemsstaterna är skyldiga att i sin nationella lagstiftning föreskriva gemensamma eller samordnade förfaranden för miljöbedömningen enligt direktiv 2001/42 och direktiv 85/337 i syfte att undvika att bedömningen görs två gånger?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Stuttgart (Tyskland) den 16 juni 2010 — Bianca Purrucker mot Guillermo Vallés Pérez

(Mål C-296/10)

(2010/C 221/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Bianca Purrucker

Svarande: Guillermo Vallés Pérez

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 19.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar (Bryssel II a-förordningen) ⁽¹⁾ tillämplig när den ena parten i en medlemsstat enbart har inlett ett interimistiskt förfarande avseende föräldraansvar och den andra parten därefter, i en annan medlemsstat, har väckt talan i sak med avseende på samma tvisteföremål?
2. Är ovannämnda bestämmelse tillämplig när ett avgörande som har fattats i det isolerade interimistiska förfarandet i den ena medlemsstaten inte kan erkännas i den andra medlemsstaten i den mening som avses i artikel 21 i förordning nr 2201/2003?
3. Ska ett isolerat interimistiskt förfarande som inleds vid en domstol i en medlemsstat jämföras med en talan i sak, i den mening som avses i artikel 21 i förordning nr 2201/2003, när det i nämnda medlemsstats processrättsliga

⁽¹⁾ EGT L 197, s. 30

⁽²⁾ EGT L 175, s.40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6 s. 226

bestämmelser föreskrivs att en talan i sak måste väckas vid samma domstol inom en viss tid för att processrättsliga nackdelar ska kunna undvikas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar (EUT L 388, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 18 juni 2010 — Infopaq International A/S mot Danske Dagblades Forening

(Mål C-302/10)

(2010/C 221/49)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Infopaq International A/S

Svarande: Danske Dagblades Forening

Tolkningsfrågor

1. Är det för att mångfaldigandet ska anses utgöra "en integrerad och väsentlig del i en teknisk process", i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29, av betydelse i vilket skede av den tekniska processen mångfaldigandet äger rum?
2. Kan tillfälliga former av mångfaldigande anses utgöra en "integrerad och väsentlig del i en teknisk process" när det innebär att hela tidningsartiklar skannas manuellt, varvid tidningsartiklarna överförs från ett tryckt medium till ett digitalt medium?

3. Omfattar "laglig användning", i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29, all användning som inte förutsätter att rättsinnehavarna ger sitt samtycke?

4. Omfattar "laglig användning", i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29, att även utan att rättsinnehavarna har gett sitt samtycke hela tidningsartiklar skannas i förvärvsverksamhet och att det mångfaldigade materialet därefter bearbetas i syfte att utarbeta sammanfattningar i förvärvsverksamhet, under förutsättning att övriga villkor i denna bestämmelse är uppfyllda?

Har det betydelse för svaret på frågan om de elva orden lagras efter det att datainsamlingsprocessen har avslutats?

5. Vilka kriterier ska tillämpas för att bedöma om tillfälliga former av mångfaldigande har "självständig ekonomisk betydelse", i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29, under förutsättning att övriga villkor i denna bestämmelse är uppfyllda?

6. Kan användarens rationaliseringsvinster av tillfälliga former av mångfaldigande beaktas vid bedömningen av om handlingarna "har självständig ekonomisk betydelse", i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2001/29?

7. Kan den omständigheten att hela tidningsartiklar skannas i förvärvsverksamhet och att det mångfaldigade materialet därefter bearbetas anses utgöra "vissa särskilda fall som inte strider mot det normala utnyttjandet" av tidningsartiklarna och som "inte oskäligt inkräktar på rättsinnehavarnas legitima intressen", i den mening som avses i artikel 5.5 i direktiv 2001/29, under förutsättning att villkoren i artikel 5.1 i direktiv 2001/29 är uppfyllda?

Har det betydelse för svaret på frågan om de elva orden lagras efter det att datainsamlingsprocessen har avslutats?

**Talan väckt den 25 juni 2010 — Europeiska kommissionen
mot Republiken Estland****(Mål C-306/10)**

(2010/C 221/50)

Rättegångsspråk: estniska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: E. Randvere och M. van Beck)*Svarande:* Republiken Estland**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Estland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2005/47/EG av den 18 juli 2005 om avtalet mellan Europeiska järnvägsgemenskapen (CER) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) om vissa aspekter på villkoren för anlitande av mobila arbetstagare i gränsöverskridande driftskompatibel trafik inom järnvägssektorn⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller har säkerställt att arbetsmarknadens parter ingår ett sådant avtal, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Estland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 27 juli 2008.

⁽¹⁾ EUT L 195, s. 5

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 25 juni 2010 — Imperial Chemical Industries mot kommissionen(Mål T-66/01) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Soda-marknaden i Förenade kungariket — Beslut i vilket en överträdelse konstateras av artikel 82 EG — Preskription av kommissionens befogenhet att ålägga böter och sanktioner — Skälig frist — Väsentliga formföreskrifter — Rättskraft — Dominerande ställning föreligger — Missbruk av dominerande ställning — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Böter — Överträdelsens allvar och varaktighet — Förmildrande omständigheter)

(2010/C 221/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Imperial Chemical Industries Ltd, tidigare Imperial Chemical Industries plc (London, Förenade kungariket) (ombud: ursprungligen D. Vaughan, D. Anderson, QC, S. Lee, barrister, advokaterna S. Turner, S. Berwick och R. Coles, senare D. Vaughan, S. Lee, S. Berwick och S. Ford, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och P. Oliver biträdda av J. Flynn, QC, C. West, barrister)

Saken

I första hand begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/7/EG av den 13 december 2000 om ett förfarande enligt artikel 82 [EG] (COMP/33.133-D: soda — ICI) (EGT L 10, 2003, s. 33) och, i andra hand, undanröjande eller nedsättning av de böter sökanden ålagts.

Domslut

- Artikel 1 i kommissionens beslut 2003/7/EG av den 13 december 2000 om ett förfarande med tillämpning av artikel 82 [EG] (ärende COMP/33.133 — D — soda — ICI), ogiltigförklaras i den del det fastställs att Imperial Chemical Industries Ltd har åsidosatt bestämmelserna i artikel 82 [EG] under år 1983.
- Beloppet för de böter som Imperial Chemical Industries ålagts i artikel 2 i beslut 2003/7 fastställs till 8 miljoner euro.

3. Talan ogillas i övrigt

4. Imperial Chemical Industries ska bära fyra femtedelar av sina rättegångskostnader och fyra femtedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

5. Kommissionen ska bära en femtedel av sina rättegångskostnader och en femtedel av Imperial Chemical Industries rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 150, 19.5.2001**Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — AstraZeneca mot kommissionen**(Mål T-321/05) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för magsårsläkemedel — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 82 EG konstateras — Definition av marknaden — Konkurrensutsatt i betydande omfattning — Missbruk av förfarandet för tilläggsskydd för läkemedel och förfarandet för godkännande för utsläppande på marknaden av läkemedel — Vilseledande uppgifter — Återkallande av godkännanden för utsläppande på marknaden — Hinder mot utsläppande på marknaden av generiska läkemedel och mot parallellimport — Böter)

(2010/C 221/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige) och AstraZeneca plc (London, Förenade kungariket) (ombud: inledningsvis M. Brealey, QC, M. Hoskins, D. Jowell, barristers, F. Murphy, G. Sproul, I. MacCallum och C. Brown, solicitors, därefter M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell, F. Murphy och C. Brown, samt slutligen M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell och F. Murphy)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier och A. Whelan, därefter F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier och J. Bourke)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Genève, Schweiz) (ombud: M. Van Kerckhove, advokat)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2005) 1757 slutligt av den 15 juni 2005 om ett förfarande enligt artikel 82 [EG] och artikel 54 i EES-avtalet (Ärende COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca).

Domslut

1. Artikel 1.2 i kommissionens beslut K(2005) 1757 slutligt av den 15 juni 2005 om ett förfarande enligt artikel 82 [EG] och artikel 54 i EES-avtalet (Ärende COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) ogiltigförklaras i den mån det i detta beslut slås fast att AstraZeneca AB och AstraZeneca plc har överträtt artikel 82 EG och artikel 54 i EES-avtalet genom att begära återkallande av godkännanden för utsläppande på marknaden av Loseckapslar i Danmark och Norge samtidigt som Loseckapslar återkallades från marknaden i dessa länder och Losec MUPS-tabletter lanserades, detta eftersom detta agerande ansetts kunna hämma parallellimport av Loseckapslar till de ovannämnda länderna.
2. De böter som AstraZeneca AB och AstraZeneca plc ålades enligt artikel 2 i det ovannämnda beslutet fastställs till 40 250 000 euro och de böter som AstraZeneca AB ålades enligt denna artikel fastställs till 12 250 000 euro.
3. Talan ogillas i övrigt.
4. AstraZeneca AB och AstraZeneca plc ska bära 90 procent av sina egna rättegångskostnader och ersätta 90 procent av Europeiska kommissionens rättegångskostnader, med undantag av de av kommissionens rättegångskostnader som har samband med European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) intervention.
5. EFPIA ska bära sina rättegångskostnader.
6. Kommissionen ska bära den del av sina rättegångskostnader som har samband med EFPIA:s intervention samt tio procent av sina övriga rättegångskostnader och tio procent av AstraZeneca AB:s och AstraZeneca plc:s rättegångskostnader.

(¹) EUT C 271, 29.10.2005.

Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Kommissionen mot Hellenic Ventures m. fl.

(Mål T-44/06) (¹)

(Skiljedomsklausul — Upprättande och utveckling av startkapital — Uppsägning av avtalet — Talan mot bolagsmännen — Avvisning — Återbetalning av förskott — Räntor)

(2010/C 221/53)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (Aten, Grekland), Konstantinos Katsigiannis (Aten), Panagiotis Chronopoulos (Aten) och Nikolaos Polakos (Aten) (ombud: M. Patakia, med bistånd av advokaten S. Chatzigiannis)

Svarande: Hellenic Ventures- Elliiniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulia AE (ombud: advokaterna V. Christianos och V. Vlassi)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 238 EG i vilken kommissionen yrkade att svarandena skulle betala tillbaka ett förskott som betalats ut enligt avtalet "Seed Fund 601", vilket ingåtts mellan kommissionen och svarandebolaget

Domslut

1. Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulia AE ska till Europeiska kommissionen betala tillbaka 70 000 euro jämte dröjsmålsränta, som beräknas enligt gällande belgisk räntesats från den 25 april 1999 fram till att hela skulden har återbetalats.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Hellenic Ventures ska ersätta rättegångskostnaderna, med undantag av de kostnader som kan hänföras till Konstantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos och Nikolaos Poulakos.
4. Kommissionen ska ersätta de kostnader som kan hänföras till Konstantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos och Nikolaos Poulakos.

(¹) EUT C 86 av den 8.4.2006.

Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Agrofert Holdings mot kommissionen(Mål T-111/07) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar gällande ett förfarande avseende en företagskoncentration — Avslag på ansökan om tillgång till handlingar)

(2010/C 221/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Agrofert Holdings a.s. (Pyšelská, Republiken Tjeckien)
(ombud: advokaterna P. Pokorný och D. Šalek)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis X. Lewis och P. Costa de Oliveira, därefter P. Costa de Oliveira och V. Bottka)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Sverige (ombud: inledningsvis A. Kruse och S. Johannesson, därefter S. Johannesson), Republiken Finland (ombud: J. Himmanen, A. Guimaraes-Purokoski, M. J. Heliskoski och M. Pere,) och Konungariket Danmark (ombud: B. Weis Fogh)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Polski Koncern Naftowy Orlen SA (Płock, Polen) (ombud: advokaterna S. Sołtyśński, K. Michałowska och M. Olechowski)

Saken

Ogiltigförklaring dels av kommissionens beslut av den 2 augusti 2006 att neka sökanden tillgång till handlingarna som rör förfarandet för anmälan och förhandsanmälan av Polski Koncern Naftowy Orlen SA:s förvärv av Unipetrol (COMP/M.3543), dels av kommissionens beslut D(2007) 1360 av den 13 februari 2007 genom vilket det negativa beslutet fastställdes.

Domslut

1. Yrkandena om att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens svar av den 2 augusti 2006 samt yrkandena om att tribunalen ska förplikta kommissionen att lämna ut de begärda handlingarna avvisas.

2. Kommissionens beslut D(2007)1360 av den 13 februari 2007 att inte lämna ut de handlingar i ärende COMP/M.3543 gällande företagskoncentrationen mellan Polski Koncern Naftowy Orlen SA och Unipetrol som har utväxlats mellan kommissionen och de anmälade parterna och mellan kommissionen och de utomstående samt att inte lämna ut de interna handlingar och de rättsliga utlåtanden som har upprättats i ärendet ogiltigförklaras.

3. Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

4. Konungariket Sverige, Republiken Finland, Konungariket Danmark och Polski Koncern Naftowy Orlen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 129, 9.6.2007

Tribunalens dom av den 6 juli 2010 — Ryanair mot kommissionen(Mål T-342/07) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Koncentrationer — Lufttransport — Beslut att förklara koncentrationen oförenlig med den gemensamma marknaden — Bedömning av transaktionens effekter på konkurrensen — Hinder för inträde på marknaden — Effektivitetsvinster — Åtaganden)

(2010/C 221/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair (Dublin, Irland) (ombud: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy och D. Hull, solicitors, samt advokaten G. Berrisch)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: X. Lewis och S. Noë)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Aer Lingus Group plc (Dublin) (ombud: inledningsvis A. Burnside, solicitor, och advokaterna B. van de Walle de Ghelcke och T. Snels, därefter A. Burnside och B. van de Walle de Ghelcke); och Irland (ombud: D. O'Hagan och J. Buttimore, biträdda av advokaterna M. Cush, D. Barniville och N. Travers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 3104 av den 27 juni 2007 att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalet (Ärende COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus)

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Ryanair Holdings plc ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens och Aer Lingus Group plc:s rättegångskostnader.
3. Irland ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C269, 10.11.2007

Tribunalens dom av den 6 juli 2010 — Aer Lingus Group mot kommissionen

(Mål T-411/07) (¹)

(Konkurrens — Koncentrationer — Beslut att förklara en koncentration oförenlig med den gemensamma marknaden — Begreppet koncentration — Avyttring av alla aktier som har förvärvats för att återställa den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes — Underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder — Kommissionen saknar behörighet)

(2010/C 221/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aer Lingus Group plc (Dublin, Irland) (ombud: inledningsvis av A. Burnside, solicitor, samt advokaterna B. van de Walle de Ghelcke och T. Snels, därefter av A. Burnside och B. van de Walle de Ghelcke)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: X. Lewis, É. Gippini Fournier och S. Noë)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Ryanair Holding plc (Dublin) (ombud: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy, D. Hull, solicitors, och advokaten G. Berrisch)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 4600 av den 11 oktober 2007 om avslag på sökandens begäran att kommissionen ska inleda ett förfarande enligt artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, s. 1) och vidta interimistiska åtgärder med stöd av artikel 8.5 i nämnda förordning.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Aer Lingus Group plc ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens och Ryanair Holdings plc:s rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna med anledning av det interimistiska förfarandet.

(¹) EUT C 8 av den 12.1.2008.

Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — Italien mot kommissionen

(Mål T-53/08) (¹)

(Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttliga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden — Begreppet fördel — Den kontradiktoriska principen)

(2010/C 221/57)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito och G. Conte)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/408/EG av den 20 november 2007 om det statliga stöd C 36/A/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för ThyssenKrupp, Cementir och Nuova Terni Industrie Chimiche (EUT L 144, 2008, s. 37).

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. *Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 79, 29.3.2008.

Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mot kommissionen

(Mål T-62/08) (¹)

(Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Genomförande av stödet)

(2010/C 221/58)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (Terni, Italien) (ombud: advokaterna T. Salonic, G. Pellegrino, G. Pellegrino och G. Barone)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito och G. Conte)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/408/EG av den 20 november 2007 om det statliga stöd C 36/A/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för ThyssenKrupp, Cementir och Nuova Terni Industrie Chimiche (EUT L 144, 2008, s. 37).

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 92, 12.4.2008.

Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — Cementir Italia mot kommissionen

(Mål T-63/08) (¹)

(Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Genomförande av stödet)

(2010/C 221/59)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Cementir Italia Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaterna T. Salonic, G. Pellegrino, G. Pellegrino och G. Barone)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito och G. Conte)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/408/EG av den 20 november 2007 om det statliga stöd C 36/A/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för ThyssenKrupp, Cementir och Nuova Terni Industrie Chimiche (EUT L 144, 2008, s. 37).

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. *Cementir Italia Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 92, 12.4.2008.

Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche mot kommissionen(Mål T-64/08) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttliga ändamål — Förlängning av en förmånlig tariff för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Genomförande av stödet)

(2010/C 221/60)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino och G. Barone)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito och G. Conte)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/408/EG av den 20 november 2007 om det statliga stöd C 36/A/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för ThyssenKrupp, Cementir och Nuova Terni Industrie Chimiche (EUT L 144, 2008, s. 37).

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Nuova Terni Industrie Chimiche SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 92, 12.4.2008.

Tribunalens dom av den 2 juli 2010 — Kerstens mot kommissionen(Mål T-266/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Byte av tjänst — Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna — Avdelningens intresse — Missuppfattning av faktiska omständigheter och bevisning — Personaldomstolens motiveringsskyldighet — Rätten till försvar)

(2010/C 221/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten C. Mourato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann och M. G. Berscheid)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 8 maj 2008 i mål F-119/06, Kerstens mot kommissionen (REGP 2008, s. I-A-1-0000 och s. II-A-1-0000) med yrkande om att domen ska upphävas.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Petrus Kerstens ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

⁽¹⁾ EUT C 247, 27.9.2008.

Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — BNP Paribas och BNL mot kommissionen(Mål T-335/08) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Åtgärder som de italienska myndigheterna vidtagit gentemot vissa omstrukturerade banker — System för omjustering av tillgångars skattemässiga värde — Beslut vari det fastställs att stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden och att stödet ska återkrävas — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Begreppet statligt stöd — Fördel — Selektiv karaktär — Motiveringsskyldighet)

(2010/C 221/62)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: BNP Paribas (Paris, Frankrike) och Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (Rom, Italien) (ombud: advokaterna R. Silvestri, G. Escalar och M. Todino)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci och E. Righini)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/711/EG av den 11 mars 2008 om det statliga stöd C 15/07 (ex NN 20/07) som Italien har genomfört i form av skatteincitament för vissa omstrukturerade banker (EUT L 237, s. 70).

Domslut

1. Talan ogillas.
2. BNP Paribas och Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Tribunalens dom av den 30 juni 2010 — Matrazen Concord mot harmoniseringsbyrån (MATRAZEN CONCORD)(Mål T-351/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket MATRAZEN CONCORD — Det äldre nationella ordmärket MATRAZEN — Relativt registreringshinder — Bevis för faktisk användning av det äldre varumärket — Motiveringsskyldighet — Artikel 73 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 75 i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 221/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Matrazen Concord GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten J. Albrecht)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Pablo Barranco Schnitzler och Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Denvern, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 30 maj 2008 (ärende R 1034/02007-2) i ett invändningsförfarande mellan Pablo Barranco Schnitzler och Mariano Barranco Rodriguez, å ena sidan, och Matrazen Concord GmbH, å andra sidan

Domslut

1. Det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 maj 2008 (ärende R 1034/2007-2) ogiltigförklaras.
2. Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 285 av den 8.11.2008.

Tribunalens dom av den 25 juni 2010 — MIP Metro mot harmoniseringsbyrån — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)

(Mål T-407/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Metromeet — Det äldre nationella ordmärket meeting metro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 221/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna J.-C. Plate och R. Kaase)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schäffner)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: CBT Comunicación Multimedia, SL (Getxo, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 12 juni 2008 (ärende R 387/2007-1) om ett invändningsförfarande mellan MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG och CBT Comunicación Multimedia, SL.

Domslut

1. Det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 12 juni 2008 (ärende R 387/2007-1) om ett invändningsförfarande mellan MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG och CBT Comunicación Multimedia, SL, ogiltigförklaras.
2. Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 327, 20.12.2008.

Tribunalens dom av den 2 juli 2010 — Lafili mot kommissionen

(Mål T-485/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Offentlig tjänst — Tjänstemän — Upptagande till prövning — Begreppet tappande part i första instans — Befordran — Placering i lönegrad och löneklass — Multiplikationsfaktor som överstiger enhetens — Omvandling av löneklass i förhållande till anställningstid — Artikel 7 i bilaga XIII i tjänsteföreskrifterna)

(2010/C 221/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Paul Lafili (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall, H. Krämer och K. Herrmann)

Saken

Överklagande av den dom Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 4 september 2008 i mål F-22/07, Lafili mot kommissionen (REG 2008, s. I-0000) och yrkande om ogiltigförklaring av denna dom.

Domslut

1. Överklagandet avslås.
2. Paul Lafili ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

⁽¹⁾ EUT C 19, 24.1.2009.

Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — mPAY24 mot harmoniseringsbyrån — Ultra (M PAY)(Mål T-557/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket M PAY — De äldre gemenskaps- och nationella ordvarumärkena MPAY 24 — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 221/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: mPAY24 GmbH (Wien, Österrike) (ombud: advokaten H-G. Zeiner)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenien)

Saken

Talan väckt mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 30 september 2008 (ärende R 221/2007-1) om ett invändningsförfarande mellan mPAY24 GmbH och Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav.

Domslut

1. Det beslut som fattats av den första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 30 september 2008 (ärende R 221/2007-1) ogiltigförklaras i den mån som mPAY24 GmbH:s invändning avslås genom beslutet.
2. Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 55, 7.3.2009.

Tribunalens dom av den 1 juli 2010 — M6 och TF1 mot kommissionen(Förenade målen T-568/08 och T-573/08) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Radio och TV i allmänhetens tjänst — Stödåtgärd som Republiken Frankrike planerar bevilja France Télévisions — Kapitaltillskott om 150 miljoner euro — Beslut att inte göra invändningar — Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse — Proportionalitetskriterium — Allvarliga svårigheter föreligger inte)

(2010/C 221/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrike) (ombud: advokaterna O. Freget, N. Chahid-Nourai, R. Lazerges och M. Potel) och Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-P. Hordies och C. Smits)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och B. Martenczuk)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Canal + (Issy-les-Moulineaux, Frankrike) (ombud: advokaten E. Guillaume)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis G. de Bergues och A.-L. Vendrolini, därefter G. de Bergues och L. Butel) och France Télévisions (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud och S. Snoeck)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 3506, slutligt av den 16 juli 2008, avseende det statliga stöd som Republiken Frankrike planerade att bevilja France Télévisions i form av ett kapitaltillskott om 150 miljoner euro, och yrkande om att kommissionen ska åläggas att inleda det formella granskningsförfarandet.

Domslut

1. Talan ogillas i båda målen.
2. Métropole télévision (M6) ska bära sina rättegångskostnader i mål T-568/08 samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och France Télévisions i detta mål.

3. *Télévision française 1 SA (TF1) ska bära sina rättegångskostnader i mål T-573/08 samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och France Télévisions i detta mål.*

4. *Republiken Frankrike och Canal + ska bära sina respektive rättegångskostnader i de förenade målen T-568/08 och T-573/08.*

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — kommissionen mot Antiche Terre

(Mål T-51/09) (¹)

(Skiljedomsklausul — Program om främjande av energiteknologi i Europa (Thermie-programmet) — Kontrakt avseende projekt för att i Umbertide (Italien) inrätta en anläggning för produktion av elenergi genom en innovativ process för förbränning av Agroforestry-biomassa — Väsentlig ändring av villkoren för att genomföra kontraktet — Uppsägning — Återbetalning av utbetalda belopp — Ränta)

(2010/C 221/68)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Joris, biträdd av A. dal Ferro, advokat)

Svarande: Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italien) (ombud: L. Defalque och P. Van Leynseele, advokater)

Saken

Av kommissionen väckt talan, i enlighet med artikel 238 EG, i syfte att Antiche Terre ska förpliktas att återbetala de belopp som Europeiska gemenskapen betalat ut i enlighet med kontrakt BM/188/96 av den 23 december 1996 som slöts med tre företag, däribland Antiche Terre, i samband med Thermie-programmet.

Domslut

1. *Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa förpliktas att till kommissionen utge beloppet 479 332,40 euro jämte dröjs-*

målsränta enligt i italiensk lag fastställd räntesats, beräknad enligt den räntesats som är giltig från och med den 4 januari 2004 och fram till den dag då fullständig betalning av skulden sker med avdrag för beloppet 461 979 euro som kommissionen återfått sedan bankgarantin till förmån för kommissionen upphörde att gälla den 25 januari 2005.

2. *Talan ogillas i övrigt.*

3. *Antiche Terre ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 82, 4.4.2009.

Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Herhof mot harmoniseringsbyrån — Stabilator (stabilator)

(Mål T-60/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket stabilator — Tidigare gemenskapsordmärket STABILAT — Relativt registreringshinder — Ingen risk för förväxling — Inte varor och tjänster av liknande slag — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 221/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Zinnecker och T. Bösling)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Stabilator sp. z o.o. (Gdynia, Polen) (ombud: advokaten M. Kacprzak)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd fattade den 16 december 2008 (ärendena R 483/2008-4 och R 705/2008-4), om ett invändningsförfarande mellan Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH och Stabilator sp. z o.o.

Domslut

1. Talan ogillas
2. Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 102 av den 1.5.2009.

Tribunalens dom av den 7 juli 2010 — Valigeria Roncato mot harmoniseringsbyrån (CARLO RONCATO)

(Mål T-124/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket CARLO RONCATO — Det icke registrerade nationella figurmärket RV RONCATO och det icke registrerade nationella ordmärket RONCATO — Det äldre nationella figurmärket RV RONCATO och det äldre nationella ordmärket RONCATO — Risk föreligger inte för otillbörlig fördel av de äldre varumärkenas särskiljningsförmåga och renommé — Det finns skälig anledning att använda det sökta varumärket — Relativa registreringshinder — Artikel 8.4 och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.4 och 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 221/70)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Italien) (ombud: advokaterna P. Perani och P. Pozzi)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: P. Bullock)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Roncato Srl (Campodarsego) (ombud: advokaterna M. Cartella och M. Fazzini)

Saken

Talan väckt mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 23 januari 2009 (ärendena R 237/2008-1 och R 236/2008-1) om ett invändningsförfarande mellan Valigeria Roncato SpA och Roncato Srl.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Valigeria Roncato SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 129, 6.6.2009.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2010 — BASF Plant Science m.fl. mot kommissionen

(Mål T-293/08) (¹)

(Tillnärmning av lagstiftning — Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön — Förfarande för medgivande av utsläpp på marknaden — Underlåtenhet att fatta beslut — Passivitetstalan — Talan har förlorat sitt föremål — anledning saknas att döma i saken)

(2010/C 221/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BASF Plant Science m.fl. (Ludwigshafen, Tyskland), Plant Science Sweden AB (Svalöv, Sverige), Amylogene HB (Svalöv), och BASF Plant Science Co. GmbH, tidigare BASF Plant Science Holding GmbH (Ludwigshafen) (ombud: advokaterna D. Waelbroeck och U. Zinsmeister, samt D. Slater, solicitor)

Svarande: kommissionen (ombud: C. O'Reilly och M. C. Zadra)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Danmark (ombud: J. Bering Liisberg och R. Holdgaard)

Saken

Talan om fastställande av att kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 2001, s. 1) och enligt artikel 5 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, genom att inte fatta något beslut med avseende på sökandenas anmälan om utsläppande på marknaden av den genetiskt modifierade potatissorten Amflora.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.

2). Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 272 av den 25.10.2008

Tribunalens beslut av den 29 juni 2010 — Mauerhofer mot kommissionen

(Mål T-515/08) (¹)

(Multipelt ramavtal "Commission 2007" — Rekrytering av sakkunniga inom ramen för stödatgärder till tredjeland — Sakkunniguppgifter — Åtgärd från kommissionens sida avseende antalet tillhandahållna dagar som kan faktureras — Talan om ogiltigförklaring — Avsaknad av rättsakt mot vilken talan kan väckas — Avvisning — Talan om skadestånd — Orsakssamband — Uppenbart att talan saknar all rättslig grund)

(2010/C 221/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Volker Mauerhofer (Wien, Österrike) (ombud: advokaten J. Schartmüller)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Boelaert)

Saken

Dels yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 9 september 2008 om ändring av det särskilda avtalet 2007/146271, som ingåtts mellan kommissionen och den ansvarige för projektet "Value Chain Mapping Analysis" vilket genomförts i Bosnien-Herzegovina, och om minskning av det antal arbetsdagar som sökanden genomfört och som han kunde fakturera kommissionen för enligt ett avtal mellan honom och den ansvarige för det ovannämnda projektet, dels yrkande om skadestånd

Avgörande

1. Talan ogillas.

2. Volker Mauerhofer ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 44, 21.2.2009

Tribunalens beslut av den 16 juni 2010 — Biocaps mot Europeiska kommissionen

(Mål T-24/09) (¹)

(Konkurrens — Administrativt förfarande — Beslut om inspektion — Artikel 20.4 i förordning (EG) nr 1/2003 — Huruvida beslutet har en adressat — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2010/C 221/73)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Biocaps (Orsay, Frankrike) (ombud: advokaterna Y.-R. Guillou, H. Speydart van Woerden och T. Verstraeten)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet, É. Gippini Fournier)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6524 i ärende KOMP/39510 i vilket kommissionen med stöd av artikel 20.4 i förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1) ålade laboratoriet Champagnat Desmoulins Philippekis samt alla de enheter som laboratoriet kontrollerar direkt eller indirekt att underkasta sig en inspektion.

Avgörande

1. Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.

2. Biocaps ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 55 av den 7.3.2009

Tribunalens beslut av den 21 juni 2010 — Meister mot harmoniseringsbyrån(Mål T-284/09 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Betygsättning — Dröjsmål med att upprätta utvärderingsrapport — Föremålet för talan i första instans — Dröjsmål med att besvara klagomål — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)

(2010/C 221/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Herbert Meister (Muchamiel, Spanien) (ombud: advokaten H.-J. Zimmermann)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: I. de Medrano Caballero och G. Faedo, biträdda av advokaterna D. Waelbroek och E. Winter)

Saken

Överklagande av personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2009 i de förenade målen F-138/06 och F-37/08, Meister mot harmoniseringsbyrån (ännu ej publicerad i rättsfallssamlingen), med yrkande om att nämnda dom ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Herbert Meister ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) i denna instans.

⁽¹⁾ EUT C 244, 10.10.2009.

Tribunalens beslut av den 17 juni 2010 — Jurašinović mot rådet(Mål T-359/09) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Rapporter av Europeiska unionens utsända observatörer i området Knin (Kroatien) — Mellankommande åtgärd — Avvisning — Tyst beslut om nekad tillgång — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uttryckligt beslut antaget efter talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2010/C 221/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ivan Jurašinović (Angers, Frankrike) (ombud: advokaten A. Beguin)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: C. Fekete och K. Zieleškievicz)

Saken

Dels ogiltigförklaring av det beslut Europeiska unionens råd antog den 17 juni 2009 varigenom sökanden förvägrades tillgång till rapporter från Europeiska unionens observatörer närvarande i Kroatien, i Knin-zonen, avseende den 1–31 augusti 2009 och referenshandlingarna "ECMM RC Knin Log Reports", samt det implicita avslagsbeslutet som meddelats med anledning av bekräftande ansökan, dels yrkande om att rådet ska förpliktas att medge sökanden tillgång till de begärda handlingarna i elektronisk form.

Avgörande

1. Det saknas anledning att döma angående Ivan Jurašinovićs yrkande om ogiltigförklaring av det implicita beslut Europeiska unionens råd antog om avslag på hans bekräftande ansökan om att få tillgång till rapporter från Europeiska unionens observatörer närvarande i Kroatien, i Knin-zonen, avseende den 1–31 augusti 2009 och referenshandlingarna "ECMM RC Knin Log Reports".
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Vardera part ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 267, 7.11.2009.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 juni 2010 — Victoria Sánchez mot parlamentet och kommissionen

(Mål T-61/10 R)

(Interimistiskt förfarande — Ansökan om interimistiska åtgärder — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)

(2010/C 221/76)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaten N. Domínguez Varela, därefter advokaten P. Suarez Plácido)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: L. Lorenz, N. Görlitz och P. López-Carceller) och Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och I. Martínez del Peral)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder i syfte att säkerställa sökandens fysiska integritet samt de grundläggande rättigheterna för honom och de medborgare i Europa som kan drabbas.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Överklagande ingett den 21 maj 2010 av Y av den dom som personaldomstolen meddelade den 7 oktober 2009 i mål F-29/08 Y mot kommissionen

(Mål T-493/09 P)

(2010/C 221/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Y (Bryssel, Belgien) (ombud: J. Van Rossum, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 7 oktober 2009 i mål F-29/08, Y mot kommissionen, genom vilken sökandens talan ogillades,
- ogiltigförklara beslutet av den 24 maj 2007 att säga upp sökanden,
- förplikta kommissionen att betala sökanden den ersättning som denne skulle ha uppburit om hans kontrakt inte hade sagts upp i förtid och all ersättning som sökanden kan ha rätt till,
- förplikta kommissionen att betala sökanden en ersättning med 500 000 euro som ersättning för den ideella skada som denne lidit,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan har sökanden yrkat att personaldomstolens dom av den 7 oktober 2009 i mål F-29/08, Y mot kommissionen, ska upphävas. Genom denna dom ogillades sökandens talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att säga upp sökanden och dels talan om skadestånd.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att

- finna att kommissionen inte var skyldig att rådgöra med bedömningskommittén, trots att det enligt kommissionens beslut av den 7 april 2004 om allmänna genomförandebestämmelser avseende förfaranden för anställning av kontraktsanställda var nödvändigt att rådgöra med denna kommitté.
- finna att uppsägningen av sökanden var giltig, trots att denne inte haft möjlighet att yttra sig över bedömningskommitténs yttrande som han inte fått ta del av,

- slå fast att sökandens rätt till försvar inte åsidosattes genom att bedömningskommitténs yttrande inte meddelades honom,
- finna att beslutet om uppsägning inte grundades på bedömningskommitténs yttrande, trots att detta yttrande uttryckligen avsågs i motiveringen till beslutet om uppsägning,
- anse att institutionen grundade sitt beslut endast på anmärkningar och faktiska omständigheter som angavs i sökandens praktikrapport, trots att det framgick av lydelsen i detta beslut att det grundades på påståenden om mutbrott,
- anse att beslutet om uppsägning varit rättsenligt grundat, trots att det grundades på anmärkningar och faktiska omständigheter som inträffat innan sökanden trädde i tjänst som kontraktsanställd,
- finna att beslutet om uppsägning inte utgjorde en disciplinåtgärd, trots att de underlåtelse som sökanden klandrades för medförde att ett disciplinärt förfarande inleddes som avser samma omständigheter och samma beteende som de som lats till grund för motiveringen av uppsägningen.

Talan väckt den 27 maj 2010 — Danzeisen mot kommissionen

(Mål T-242/10)

(2010/C 221/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Werner Danzeisen (Eichstetten, Tyskland) (ombud: advokaten H. Schmidt)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 271/2010, i den del den innebär en ändring av förordning (EG) nr 889/2008 genom att det i punkt 9 i del A i bilaga

XI beträffande EU:s ekologiska logotyp som avses i artikel 57 med bindande verkan föreskrivs att dess användning "ska följa de föreskrifter som är förenade med dess registrering ... hos Benelux byrå för immateriell äganderätt", i synnerhet såvitt det i dessa föreskrifter (kollektivmärkesbestämmelserna) anges följande:

- I artikel 2.4 föreskrivs att ingen, inte heller sökanden, får använda EU:s ekologiska logotyp "without empowerment from the Bodies designed or recognised in accordance with the Community Regulations", det vill säga inte utan tillstånd från kontrollmyndigheter eller kontrollorgan som har inrättats enligt unionsrättsliga bestämmelser eller som erkänts enligt nämnda bestämmelser.
- Artikel 4 innehåller en bestämmelse om ansvarsfrihet, enligt vilken den Europeiska unionen inte garanterar att EU:s ekologiska logotyp får användas i unionen, med undantag för Europeiska unionens egna juridiska person och dess rätt till EU:s ekologiska logotyp, "except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the Organic Farming Mark", vilket utgör en begränsning av Europeiska unionens ansvar till att endast avse Europeiska unionens juridiska person och dess rätt till ovannämnda registrering.

— I artikel 7.2 andra stycket anges att kollektivmärkesbestämmelserna vad gäller användning och handläggning av EU:s ekologiska logotyp kan samexistera med unionslagstiftningen och nationell lagstiftning, men kollektivmärkesbestämmelserna har företräde och ska tillämpas vid en konflikt rörande användandet av EU:s ekologiska logotyp, det vill säga "in case of conflict concerning the use of the Organic Farming Mark" ska "the provisions of the present Regulations on use and management" tillämpas och de andra bestämmelserna, särskilt förordning (EU) nr 271/2010, ska inte tillämpas.

— I artikel 9.3 anges att EU:s ekologiska logotyp inte får användas på ett sätt som är nedsättande för eller kritiserar Europeiska unionen eller de kollektivmärkesbestämmelser som har fastställts vid Benelux byrå för immateriell äganderätt.

— I artikel 12.1 anges att Europeiska unionen förbehåller sig rätten att direkt granska produkter och reklammaterial som är försedda med EU:s ekologiska logotyp och regelmässigt begära in exempel på dess användning.

- I artikel 15.1 anges att tolkningen av kollektivmärkesbestämmelserna är förbehållen Europeiska unionen genom dess rättsliga företrädare i form av Europeiska kommissionen. Därmed har tolkningen undandragits unionsdomstolarnas behörighet.
- I artikel 15.2 anges att beträffande bestämmelserna om användning och handläggningen av EU:s ekologiska logotyp ska belgisk rätt gälla.
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har väckt talan mot den nya lydelsen av bilaga XI i förordning (EG) nr 889/2008 ⁽¹⁾ som antagits genom förordning (EU) nr 271/2010 ⁽²⁾.

Till stöd för talan har sökanden för det första gjort gällande att det föreligger ett åsidosättande av artikel 297.1 tredje stycket FEUF på grund av att bilaga XI del A punkt 9 till förordning nr 889/2008 i dess lydelse enligt förordning nr 271/2010 hänvisar till kollektivmärkesbestämmelser som kommissionen fastställde vid registreringen av Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion vid Benelux byrå för immateriell äganderätt och som inte offentliggjordes i Europeiska unionens tidning, trots att bestämmelserna enligt hänvisningen har samma bindande verkan som själva lydelsen i kommissionsförordningen.

Sökanden har för det andra gjort gällande att kommissionens dynamiska hänvisning till kollektivmärkesbestämmelserna ger kommissionen möjlighet att efter eget skön och med uteslutande av medlemsstaterna ändra det faktiska innehållet i förordning nr 271/2010, vilket medför att den legitimitet som lags-tiftningsförfarandet får genom medlemsstaternas medverkan kringgås och omintetgörs.

Sökanden har för det tredje kritiserat att det i kollektivmärkesbestämmelserna föreskrivs att ingen får använda Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion utan att ha godkänts för detta ändamål av kontrollmyndigheter eller kontrollorgan. Enligt sökanden strider detta mot artiklarna 24.2 och 25.1 i förordning (EG) nr 834/2007 ⁽³⁾, eftersom dessa bestämmelser ger företag som bedriver kontrollerad ekologisk produktion rätt att använda Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion för sådana ekologiska produkter som uppfyller kraven i förordningen.

För det fjärde har sökanden gjort gällande att det i kollektivmärkesbestämmelserna föreskrivs ansvarsfrihet för kommissionen varigenom kommissionen rättsstridigt undandrar sig sitt myndighetsansvar att förhindra skador även i förhållande till sökanden.

För det femte har sökanden gjort gällande att det i kollektivmärkesbestämmelserna föreskrivs att dessa bestämmelser ska samexistera med annan lagstiftning i Europeiska unionen och nationell lagstiftning, vilket innebär ett åsidosättande av unionsrättens företräde.

För det sjätte har sökanden kritiserat det förhållande att kollektivmärkesbestämmelserna förbjuder honom att använda Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion på ett sådant sätt att Europeiska unionen framställs på ett kritiskt sätt. Därigenom har sökandens grundläggande yttrandefrihet inskränkts på godtyckligt sätt och utan att det föreligger någon grund för detta.

För det sjunde har sökanden gjort gällande att det i kollektivmärkesbestämmelserna anges att Europeiska kommissionen kan kräva att användarna av Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion ska inge exempel på dess användning och att kommissionen får granska dessa, vilket innebär att kommissionen har skaffat sig en direkt ingripanderätt gentemot företagen och därigenom åsidosatt den behörighetsordning som gäller i förhållande till medlemsstaterna.

För det åttonde har sökanden kritiserat Europeiska unionens registrering av Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion såsom kollektivmärke, eftersom detta bland annat strider mot förordning nr 834/2007.

För det nionde har sökanden gjort gällande att kommissionen i kollektivmärkesbestämmelserna har förbehållit sig rätten att själv tolka dessa bestämmelser, vilket strider mot domstolens exklusiva tolkningsbehörighet.

Slutligen är det godtyckligt att kollektivmärkesbestämmelserna även i förhållande till sökanden föreskriver att belgisk rätt ska gälla.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 271/2010 av den 24 mars 2010 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller Europeiska unionens logotyp för ekologisk produktion (EUT L 84, s. 19).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, s. 1).

Talan väckt den 26 maj 2010 — Tsakiris-Mallas mot harmoniseringsbyrån — Seven (7 Seven Fashion Shoes)**(Mål T-244/10)**

(2010/C 221/79)

*Ansökan är avfattad på grekiska***Parter**

Sökande: Tsakiris-Mallas A.E. (Argyroupoli Attiki, Grekland) (ombud: advokaten N. Simantiras)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Seven S.p.A. (Turin, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 22 mars 2010 i ärende R 1045/2009-2, och
- medge registrering enligt ansökan nr 5445481 om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Seven Fashion Shoes för varor i klasserna 18 och 25, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet invändningsförfarandet och överklagandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket 7Seven Fashion Shoes för varor i klasserna 18 och 25 — ansökan om registrering nr 544581

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det italienska figurmärket 7Seven, vilket registrerats under nr 769296 för varor i klasserna 14, 16 och 18, det italienska

figurmärket Seven, vilket registrerats under nr 928116 för varor i klasserna 16 och 18

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på registreringsansökan för varor i klass 18

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 a och 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 genom att överklagandenämnden felaktigt slagit fast att det finns en risk för förväxling mellan de två varumärkena, åsidosättande av artikel 65.2 i förordning (EG) nr 207/2009 jämförd med artikel 8.5 i samma förordning genom att överklagandenämnden helt underlåtit att undersöka huruvida artikel 8.5 i förordningen är tillämplig eller ej.

Överklagande ingett den 9 juni 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 25 mars 2010 i mål F-102/08 — Marcuccio mot kommissionen**(Mål T-256/10 P)**

(2010/C 221/80)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter**

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- under alla omständigheter upphäva det överklagade beslutet i dess helhet och utan undantag,
- slå fast att talan i första instans, vilken gett upphov till det överklagade beslutet, i sin helhet och utan undantag kan tas upp till sakprövning,
- i första hand, bifalla klagandens yrkanden i första instans, i sin helhet och utan undantag,

— förplikta svaranden att ersätta klagandens samtliga rättegångskostnader i samtliga instanser,

— i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen, i annan sammansättning, för avgörande i sak.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot det beslut som personaldomstolen fattade den 25 mars 2010. Genom detta beslut slog personaldomstolen fast att det var uppenbart att en talan om fastställande av att ett beslut av kommissionen att inte ge klaganden tillgång till en kopia av de foton som tagits i samband med flytten från dennes tjänstebostad i Luanda (Angola), och att förstöra samtliga handlingar avseende flytten var en nullitet, eller att det under alla omständigheter skulle ogiltigförklaras, samt om att kommissionen skulle förpliktas att utge ersättning till klaganden för den skada som denne åsamkats till följd av att kommissionen genomfört nämnda flytt mot klagandens vilja, delvis inte kunde tas upp till sakprövning, delvis att det var uppenbart att talan saknade grund.

Klaganden gör till stöd för sina yrkanden gällande såväl en fullständig avsaknad av motivering som åsidosättande av processrättsliga bestämmelser om bevisning, principen om likhet mellan parterna, artikel 94 i personaldomstolens rättegångsregler, kommissionens omsorgsplikt med avseende på klaganden samt principen om god förvaltningssed.

Talan väckt den 4 juni 2010 — Italien mot kommissionen

(Mål T-257/10)

(2010/C 221/81)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— Ogiltigförklara kommissionens beslut C(2010) 1711 slutligt av den 24 mars 2010, som avser statligt stöd nr C 4/2003 (f.d. NN 102/2002), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien har väckt talan vid Europeiska unionens tribunal mot kommissionens beslut C(2010) 1711 slutligt av den 24 mars 2010, som avser statligt stöd nr C 4/2003 (f.d. NN 102/2002), delgivet den 25 mars 2010 genom brev SG Greffe (2010) D/4224. Beslutet fattades efter domstolens dom i mål C-494/06 P, kommissionen mot Italien och WAM, där kommissionens överklagande av förstainstansrättens dom ogillades. Förstainstansrätten hade bifallit talan i de mål som anhängiggjorts av Italien och WAM gällande kommissionens beslut 2006/177/EG angående statligt stöd C 4/2003 (f.d. NN 102/2002) som Italien beviljat WAM. Enligt beslutet ansågs de stödåtgärder beträffande räntefötter som beviljats WAM S.p.A. enligt lagen 394/81 för italiensk export åren 1995 och 2000 vara oförenliga med den gemensamma marknaden.

Till stöd för sin talan gör Republiken Italien gällande följande:

Den första grunden avser åsidosättande av artikel 4.5 i förordning EG 659/99 ⁽¹⁾ och principen *ne bis in idem*. Härvid hävdas att kommissionens tidigare beslut som fattades år 2004 beträffande samma stöd har ogiltigförklarats i sin helhet och retroaktivt av förstainstansrätten och domstolen. Detta utgjorde ett tyst godkännande av stödet från tidpunkten för beslutet att inleda den formella granskningen i januari 2003. Dessutom gör sig principen *ne bis in idem* gällande.

Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 108.2 och 108.3 i FEUF och artiklarna 4, 6, 7, 10, 13 och 20 i förordning EG 659/99. Enligt Republiken Italien innehåller det nya beslutet en helt ny granskning av det aktuella stödet. Detta beslut borde alltså ha fattats före inledandet av ett formellt kontradiktoriskt granskningsförfarande mot medlemsstaten och berörda parter.

Den tredje grunden avser åsidosättande av rättskraften. För sökanden innebär förstainstansrättens och domstolens domar angående det aktuella stödet att det föreligger rättskraft såvitt avser den omständigheten att stödet inte underlättar export, även om det underlättar vad avser kostnader för etablering på marknader i tredjeländer, och den omständigheten att allmänna hänvisningar till principer på området för statliga stöd, som har en direkt påverkan på den inre marknaden, inte utgör tillräckliga skäl för ett beslut beträffande ett stöd som har en direkt påverkan på en marknad i tredjeland, och som dessutom uppgår till ett obetydligt belopp. Kommissionen har dock kringgått det som dömts i sitt nya beslut genom att uppenbarligen stödja sig endast på dessa principer.

Den fjärde grunden avser åsidosättande av den kontradiktoriska principen och artikel 20 i förordning EG 659/99, samt bristfällig utredning. Sökanden gör härvid gällande att det nya beslutet fattades med en universitetsstudie från 2009 om företag som tar emot stöd som underlag. Berörda parter fick inte del av denna studie och kommissionen diskuterade den inte heller med berörda parter före det att det nya beslutet fattades.

Den femte grunden avser åsidosättande av artikel 107.1 i FEUF, artikel 1.1 d och 1.2 i förordning EG nr 1998/2006 och av vad som fastslagits i domen. Sökanden anser dessutom att beslutet är motsägelsefullt. Enligt Republiken Italien omfattades de aktuella stöden av tillämpningsområdet för förordning 1998/2006 om stöd av mindre betydelse eftersom de understeg 200 000 euro under en treårsperiod. Av den anledningen utgjorde de inte statliga stöd och behövde inte anmälas. Nämnade förordning var tillämplig eftersom det var avgjort att det inte rörde sig om exportstöd.

Den sjätte grunden avser åsidosättande av artikel 107.3 c och e i FEUF och artikel 4.1 och 4.2 i förordning EG nr 70/2001. I vart fall rörde det sig om stöd som är förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i FEUF, eftersom de avsåg att gynna internationaliseringen av företag i gemenskapen. Denna prövning har inte gjorts i beslutet.

Den sjunde grunden avser åsidosättande av artikel 14 i förordning EG nr 659/99 och proportionalitetsprincipen. I vart fall är det stöd som ska återkrävas för högt beräknat. Det faktiska stödet utgörs av skillnaden mellan referensräntan vid tidpunkten för varje delutbetalning av det ekonomiska stödet och den reducerade räntesatsen, och inte av skillnaden mellan referensräntan som gällde vid den (mycket tidigare) tidpunkt då utbetalningarna beviljades och den ovannämnda reducerade räntesatsen.

Republiken Italien gör även gällande att motiveringsskyldigheten och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 7 juni 2010 — Microban International och Microban (Europe) mot kommissionen

(Mål T-262/10)

(2010/C 221/82)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Microban International Ltd. (Huntersville, Förenta staterna) och Microban (Europe) Ltd. (Heath Hayes, Förenade kungariket) (ombud: advokaten M.S. Rydelski)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut nr 2010/169 av den 19 mars 2010 om att inte uppta 2,4,4'-triklor-2'-hydroxydifenyleter på EU-förteckningen över tillsatser som får användas vid tillverkning av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel enligt direktiv 2002/72/EG (EUT L 75, 2010, s. 25), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena väcker med stöd av artikel 263 FEUF talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 2010/169 av den 19 mars 2010 om att inte uppta 2,4,4'-triklor-2'-hydroxydifenyleter på EU-förteckningen över tillsatser som får användas vid tillverkning av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel enligt direktiv 2002/72/EG (¹) (EUT L 75, 2010, s. 25) [delgivet med nr K(2010) 1613].

Till stöd för talan återoppar sökandena följande grunder:

För det första har det angräpnas beslutet inte fattas i enlighet med godkännandeförfarandet enligt ramförordningen ⁽²⁾ eftersom det saknas rättslig grund för dess antagande.

För det andra har svarandens antagande av beslutet att inte uppta den berörda produkten i unionens förteckning över till-satser utan att fatta något beslut om riskhantering och endast på grundval av återkallandet av den ursprungliga ansökan om godkännande skett i strid med godkännandeförfarandet för den berörda produkten.

För det tredje har svaranden handlat i strid med sökandenas berättigade förväntningar genom att inte se till att tillfälle gavs för att ersätta den som ursprungligen inlämnade ansökan för den berörda produkten.

Slutligen var det förfarande som hade föregått det angräpnas beslutet oförenligt med de allmänna principerna inom EU-rätten, såsom principen om god förvaltningssed, insyn och rätts-säkerhet.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2002/72/EG av den 6 augusti 2002 om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel (EGT L 220, 2002, s. 18).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 2004, s. 4).

Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-263/10)

(2010/C 221/83)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 8 april 2010 om att ställa in betalningarna med avseende på

den ansökning om mellanliggande betalning som Spanien översände den 17 december 2009 av de skäl som anges under avsnitt I i avdelningen Rättsliga grunder i denna ansökan,

- fastställa att sökandens krav på att Europeiska kommissionen ska betala dröjsmålsränta till följd av förseningen av den faktiska utbetalningen inom ramen för de otillbörligen frysta ansökningarna om mellanliggande betalningar är välgrundat,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot svarandens beslut att avbryta betalningsfristen med avseende på den ansökan om mellanliggande betalning som Spanien översände den 17 december 2009. Ansökan omfattar ett belopp på 2 717 227,26 euro och avser Programa Operativo de Intervención Comunitaria del Fondo Social Europeo en el marco del Objetivo Competitividad Regional de la Comunidad Autónoma de Baleares (det operativa programmet för gemenskapsstöd från Europeiska socialfonden inom ramen för målet regional konkurrenskraft i den autonoma regionen Baleares) (CCI 2007ESO52PO005).

Sökanden anför följande till stöd för sina yrkanden:

- Kommissionen har åsidosatt artikel 91.1 a i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden, eftersom kommissionen genom det angräpnas beslutet avbröt fristen för utbetalning med avseende på den ansökan om mellanliggande betalning som Spanien lämnat in utan att det, i en rapport från ett revisionsorgan på nationell nivå eller gemenskapsnivå, finns bevis som tyder på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemens sätt att fungera och utan att det föreligger en sådan brist.
- Åsidosättande av den kontrollstrategi som kommissionen godkänt, i den mån kommissionen avbröt betalningsfristen för nämnda mellanliggande betalning med motiveringen att avsaknaden av systemrevision medför en betydande försening i genomförandet av strategin, när nämnda strategi gjorde det möjligt för Konungariket Spanien att lägga fram systemrevisionerna till och med den 30 juni 2010.
- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom det som kommissionen beskyller Konungariket Spanien för i det angräpnas beslutet är att medlemsstaten inte har flyttat fram systemrevisionerna i förhållande till den planering som medlemsstaten och kommissionen tillsammans har kommit överens om. Detta krav var följaktligen oförutsebart för de spanska myndigheterna.

- Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar, eftersom de nationella myndigheterna agerade med stöd av en revisionsplanering som kommissionen hade godkänt inom ramen för strategin, en planering som vederbörligen följdes, utan att kommissionen vid något tillfälle påstod att detta innebar en brist i förvaltnings- och kontrollsystemet.
- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom kommissionens beslut är oproportionerligt och strider mot en effektiv ekonomisk förvaltning och eftersom det finns andra mindre betungande rättsliga instrument som kan användas för att uppnå samma mål.
- Slutligen yrkar Spanien att kommissionen ska betala dröjsmålsränta med stöd av artikel 87.2 i förordning nr 1083/2006, artikel 83 i förordning nr 1605/2002 ⁽²⁾ och artikel 106.5 i kommissionens förordning nr 2342/2002 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EGT L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 25, s. 43).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1).

Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-264/10)

(2010/C 221/84)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 10 maj 2010 om att ställa in betalningarna med avseende på den ansökning om mellanliggande betalning som Spanien översände den 18 december 2009 av de skäl som anges under avsnitt I i avdelningen Rättsliga grunder i denna ansökan,

- fastställa att sökandens krav på att Europeiska kommissionen ska betala dröjsmålsränta till följd av förseningen av den faktiska utbetalningen inom ramen för de otillbörligen frysta ansökningarna om mellanliggande betalningar är välgrundat,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot svarandens beslut att avbryta betalningsfristen med avseende på den ansökan om mellanliggande betalning som Spanien översände den 18 december 2009. Ansökan omfattar ett belopp på 37 320 854,12 euro och avser Programa Operativo de Intervención comunitaria del Fondo Social Europeo de Lucha contra la Discriminación en el marco de los Objetivos de Convergencia y Competitividad Regional y Empleo en España (det operativa programmet för gemenskapsstöd från Europeiska socialfonden för kampen mot diskriminering inom ramen för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning i Spanien) (CCI 2007ESO5UPO002).

Grunder och huvudargument är desamma som dem som har åberopats i mål T-263/10, Spanien mot kommissionen.

Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-265/10)

(2010/C 221/85)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 15 april 2010 om att ställa in betalningarna med avseende på den ansökning om mellanliggande betalning som Spanien översände den 11 december 2009 av de skäl som anges under avsnitt I i avdelningen Rättsliga grunder i denna ansökan,

— fastställa att sökandens krav på att Europeiska kommissionen ska betala dröjsmålsränta till följd av förseningen av den faktiska utbetalningen inom ramen för de otillbörligen frysta ansökningarna om mellanliggande betalningar är välgrundat,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot svarandens beslut att avbryta betalningsfristen med avseende på den ansökan om mellanliggande betalning som Spanien översände den 11 december 2009. Ansökan omfattar ett belopp på 27 754 408,38 euro och avser Programa Operativo de Intervención comunitaria del Fondo Social Europeo en el marco del Objetivo de Convergencia de Comunidad Autónoma de Galicia (det operativa programmet för gemenskapsstöd från Europeiska socialfonden inom ramen för målet konvergens i den autonoma regionen Galicien) (CCI 2007ESO51PO004).

Grunder och huvudargument är desamma som dem som har åberopats i mål T-263/10, Spanien mot kommissionen.

Talan väckt den 16 juni 2010 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-266/10)

(2010/C 221/86)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 11 maj 2010 om att ställa in betalningarna med avseende på den ansökning om mellanliggande betalning som Spanien översände den 10 december 2009 av de skäl som anges under avsnitt I i avdelningen Rättsliga grunder i denna ansökan,

— fastställa att sökandens krav på att Europeiska kommissionen ska betala dröjsmålsränta till följd av förseningen av den

faktiska utbetalningen inom ramen för de otillbörligen frysta ansökningarna om mellanliggande betalningar är välgrundat,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot svarandens beslut att avbryta betalningsfristen med avseende på den ansökan om mellanliggande betalning som Spanien översände den 10 december 2009. Ansökan omfattar ett belopp på 6 509 540,26 euro och avser Programa Operativo de Intervención Comunitaria del Fondo Social Europeo en el marco del Objetivo Competitividad Regional del País Vasco (det operativa programmet för gemenskapsstöd från Europeiska socialfonden för kampen mot diskriminering inom ramen för målet regional konkurrenskraft i Baskien) (CCI 2007ESO52PO010).

Grunder och huvudargument är desamma som dem som har åberopats i mål T-263/10, Spanien mot kommissionen.

Talan väckt den 8 juni 2010 — Conceria Kara mot harmoniseringsbyrån — Dima (KARRA)

(Mål T-270/10)

(2010/C 221/87)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Italien) (ombud: advokaten P. Picciolini)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Dima — Gıda Tekstil Deri İnc. San. ve Tic. A.Ş. — Maden Turizm Orman Ürünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd. Sti.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 29 mars 2010 med anledning av överklagandet av harmoniseringsbyråns beslut angående invändningsförfarande nr B 1171453 på initiativ av Conceria Kara, genom vilket ansökan om gemenskapsvarumärke nr 5346457 avslogs.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Dima — Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünlere Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "KARRA" för varor och tjänster i klasserna 3, 9, 18, 20, 24, 25 och 35.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Italienska figurmärken "KARA" (nr 765 532 för varor i klass 35 och nr 761 972 för varor och tjänster i klasserna 18 och 25), gemenskapsfigurmärke nr 887 810 ("KARA") för varor i bland annat klasserna 18 och 25, och firmanamnet på det italienska bolaget "CONCERIA KARA S.R.L.", för vilket nyttjanderätten hävdas i förhållande till samma varor och tjänster som gäller för föregående märken.

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Bristfällig motivering och tolkning, samt felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 16 juni 2010 — H mot rådet m.fl.

(Mål T-271/10)

(2010/C 221/88)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: H (Catania, Italien) (ombud: advokaterna C. Mereu och M. Velardo)

Svarande: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europeiska unionens polisuppdrag i Bosnien och Hercegovina

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet av den 7 april 2010 och, om så krävs, beslutet av den 30 april 2010;

— förplikta svarandena att utge skadestånd till sökanden med 30 000 euro för liden skada, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna för målet, jämte ränta på 8 procent.

Grunder och huvudargument

Sökandena har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat att domstolen ska ogiltigförklara det beslut som fattades av Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina den 7 april 2010 och, om så krävs, även efterföljande omprövningsbeslut av den 30 april 2010, genom vilket sökandens tjänsteplacering flyttades från uppdragets huvudkvarter i Sarajevo till det regionala kontoret i Banja Luka, och sökanden placerades i en lägre lönegrad. Sökanden yrkar även i enlighet med artikel 340 FEUF på skadestånd med ett belopp på 30 000 euro.

Sökanden anför att tribunalen har behörighet i detta fall i enlighet med beslut från Europeiska unionens personaldomstol av den 9 oktober 2006 i mål F-53/06, Gualtieri mot kommissionen.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande grunder:

Sökanden anför inledningsvis att rådet har gjort sig skyldig till maktmissbruk, eftersom det inte fanns några sakliga skäl för omplaceringen.

För det andra anför sökanden att det angripna beslutet är felaktigt på grund av bristande motivering, eftersom Europeiska unionens polisuppdrag i Bosnien och Hercegovina inte kunde styrka de faktiska skälen för omplaceringen.

För det tredje har det skett en uppenbar felbedömning, eftersom det inte var nödvändigt att snabbt omlokalisera en åklagare till det regionala kontoret i Banja Luka.

Vidare har det skett ett åsidosättande av rådets beslut nr 2009/906/Gusp av den 8 december 2009 (!) då uppdragschefen inte hade behörighet att omplacera personal utan endast att leda det dagliga arbetet.

Slutligen yrkar sökanden skadestånd på grund av mobbning.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2009/906/Gusp av den 8 december 2009 om Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina (EUT L 322, s. 22).

Talan väckt den 18 juni 2010 — Olive Line International mot harmoniseringsbyrån — O. International (O-LIVE)

(Mål T-273/10)

(2010/C 221/89)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Olive Line International, S.L. (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten P. Koch Moreno)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: O. International, S.r.l (Spoleto, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslutet från fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 14 april 2010 i ärende R 4/2009-4,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, om denne beslutar sig för att intervensera i detta mål.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motpart vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "O-LIVE" för varor och tjänster i klasserna 3 och 44 — ansökan om gemenskapsvarumärke nr 5715008

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Registrering som gemenskapsvarumärke nr 5086657 av figurmärket "Olive Line", för varor i klasserna 3, 29 och 30, den spanska varumärkesregistreringen nr 2741533 av figurmärket "Olive Line", för varor i klasserna 3, 29 och 30, den spanska varumärkesregistreringen nr 2525564 för ordmärket "Olive Line" för varor i klass 3

Invändningsenhetens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b av rådets förordning nr 207/2009 i den mån överklagandenämnden felaktigt bedömde att det inte förelåg någon risk för förväxling mellan de berörda varumärkena.

Talan väckt den 21 juni 2010 — Wesergold Getränkeindustrie mot harmoniseringsbyrån — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Mål T-278/10)

(2010/C 221/90)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Goldenbaum, I. Rohr och T. Melchert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 24 mars 2010 i ärende R 770/2009-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Lidl Stiftung & Co KG.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket WESTERN GOLD, för varor i klass 33.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella och gemenskapsordmärket WeserGold, för varor i klasserna 29, 31 och 32; det nationella och internationella ordmärket Wesergold, för varor i klasserna 29, 31 och 32 och det nationella ordmärket WESERGOLD, för varor i klass 32.

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och avslag på invändningen.

Grunder: Överträdelse av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾, då det föreligger risk för förväxling mellan de två motstående märkena, överträdelse av artikel 64.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009, då överklagandenämnden varken återförvisat ärendet eller prövat om överklagandet är befogat i övrigt, vidare föreligger överträdelse av artikel 75 andra meningen i förordning (EG) nr 207/2009 på grund av brott mot sökandens rätt till försvar, liksom överträdelse av artikel 75 första meningen i förordning (EG) nr 207/2009, då överklagandenämndens beslut inte innehåller grunderna för beslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 30 juni 2010 — Fondation de l'institut de Recherche Idiap mot Europeiska kommissionen

(Mål T-286/10)

(2010/C 221/91)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Fondation de l'institut de Recherche Idiap (ombud: advokaten G. Chapus-Rapin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— inledningsvis ska fastställa att talan har suspensiv verkan

— i första hand

— slå fast att talan kan prövas i sak, och

— ta upp talan till sakprövning

— och därmed

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 11 maj 2010,

— godkänna sökanden som berättigad till Europeiska unionens externa fonder för IDIAPs tillsvidareanställda forskare inom programmen för AMIDA, BACS och DIRAC,

— besluta att IDIAP inte blir återbetalningsskyldig med 98 042,45 euro för DIRAC och 251 505,76 euro för AMIDA,

— förpliktiga Europeiska kommissionen att bära rättegångskostnaderna, och

- förplikta Europeiska kommissionen att bära IDIAPs advokatkostnader.
- i andra hand
 - slå fast att talan kan prövas i sak
 - ta upp talan till sakprövning
- och därmed
 - ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 11 maj 2010,
 - utföra en ny revision av IDIAP genomförd av annan institution än Treureva utsedd av Europeiska kommissionen,
 - förplikta Europeiska kommissionen att bära rättegångskostnaderna, och
 - förplikta Europeiska kommissionen att bära IDIAPs advokatkostnader.
- det standardkontrakt som används inom AMIDA, BACS och DIRAC utesluter inte ersättningsberättigande kostnader för tillsvidareanställning.
- sambandet mellan forskarnas anställningsavtal och projekten AMIDA, BACS och DIRAC uttryckligen nämns i anställningsavtalet.
- forskarnas anställningsavtal uppkommer endast på grund av projekten då sökanden inte har något eget kapital för att bedriva externa forskningsprojekt.
- det bästa sättet att garantera att sökanden kan avsluta forskarnas anställning vid slutet av ett projekt är tillsvidareanställning, då det enligt österrikisk lag (platsen för sökanden) kan sägas upp när som helst utan motivering och med kort varsel.
- kommissionens tolkning strider mot principen om god tro och berättigade förväntningar då denna tolkning successivt har ändrats.
- i andra hand innehåller det kontrollförfarande som omfattas av det omtvistade beslutet formella fel och oegentligheter och ska därför upphävas.

Grunder och huvudargument

Genom detta förfarande som grundas på en skiljedomsklausul yrkar i sökanden att tribunalen ska fastställa att sökanden är ersättningsberättigad till de kostnader som betalas för forskare med tillsvidareanställning inom ramen för avtalen för AMIDA, BACS och DIRAC inom programmen för forskning, teknisk utveckling och demonstration titulerade "Att integrera och stärka det europeiska forskningsområdet (2002-2006)" och "Teknik för informationssamhället (2000-2006)".

Till stöd för sin talat har sökanden åberopat

- att Europeiska kommissionens tolkning av avtalen som innebär att kostnaderna för forskare med tillsvidareanställning inom AMIDA, BACS och DIRAC är vanliga driftskostnader och därmed inte ersättningsberättigande som extra kostnader för projekt, är godtycklig eller åtminstone brister i motiveringen eftersom:

Tribunalens beslut av den 18 juni 2010 — Ecolan Research & Development mot harmoniseringsbyrå (CAPS)

(Mål T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Rättegångsspråk: svenska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 51, 23.2.2008.

Tribunalens beslut av den 18 juni 2010 — Global Digital Disc mot kommissionen**(Mål T-96/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/93)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 107, 26.4.2008.

Tribunalens beslut av den 16 juni 2010 — CPS Color Group mot Harmoniseringsbyrån — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)**(Mål T-295/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/94)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 247 27.9.2008.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 9 juni 2010 — Marcuccio mot kommissionen(Mål F-56/09) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Förvaltningens tillträde till en tjänstemans tjänstebostad — Respekt för hem och privatlivet)**

(2010/C 221/95)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa, därefter även av advokaten L. Mansullo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå sökandens ansökan om ersättning för de skador som sökanden påstår sig ha lidit på grund av att anställda vid kommissionen tagit sig in i hans tjänstebostad i Luanda den 8 april 2002, att kopior av foton tagna vid detta tillfälle ska överlämnas till sökanden och att alla handlingar avseende denna händelse ska förstöras.

Domslut

1. Europeiska kommissionen ska utge ett belopp på 5 000 euro till Luigi Marcuccio.
2. Europeiska kommissionens beslut av den 11 september 2008, i den del som det innebär ett avslag på Luigi Marcuccios ansökan av den 24 april 2008 om utgivande och förstörande av foton samt förmedling av information angående förstörandet, ogiltigförklaras.
3. Talan ogillas såvitt avser övriga yrkanden.
4. Europeiska kommissionen ska bära sin rättegångskostnad och ersätta en fjärdedel av Luigi Marcuccios rättegångskostnad.

5. Luigi Marcuccio ska bära tre fjärdedelar av sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 205, 29.08.2009, s. 48

Talan väckt den 11 juni 2010 — Kaser mot kommissionen

(Mål F-45/10)

(2010/C 221/96)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ferdinand Kaser (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M. Schober)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan dels om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut CMS 07/046 att avsätta den sökande från hans tjänst, utan nedsättning av pensionsrättigheterna, som trädde i kraft den 15 augusti 2009 och ogiltigförklaring av alla beslut som tagits emot sökanden under perioden från september 2003 till avsättningen från tjänsten, dels om skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet CMS 07/046 på grund av trakassier, bristfällig förvaltning och missbruk av den grundläggande rätten att yttra sig,
- ogiltigförklara alla beslut som har tagits av tillsättningsmyndigheten gentemot sökanden under perioden från september 2003 till avsättningen från tjänsten på grund av trakassier och bristfällig förvaltning på grund av åsidosättande av den grundläggande rätten att yttra sig,
- möjliggöra att höra sökanden enligt artiklarna 7.1 och 24 i tjänsteföreskrifterna och hänvisa till de inlämnade begärandena i februari 2007 och i mars 2008,

- bevilja en symbolisk ersättning på en (1) euro till sökanden för att ersätta den ideella och yrkesmässiga skada som han har lidit enligt klagomålet, i den mån syftet med ett sådant klagomål inte är pengar utan erkännande av den sökandes värdighet och yrkesmässiga anseende.

Talan väckt den 18 juni 2010 — Hecq mot kommissionen

(Mål F-47/10)

(2010/C 221/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgien) (ombud: advokaten L. Vogel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att dels inte erkänna sökandens partiella bestående invaliditet, i den mening som avses i artikel 73 i tjänsteföreskrifterna, dels ålägga sökanden att stå för en del av de medicinska kostnaderna och arvoden för läkarkommitténs arbete.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 5 mars 2010 (som delgavs via e-post den 8 mars 2010), om avslag på sökandens klagomål av den 9 december 2009 mot två förvaltningsbeslut från den 7 september 2009, enligt vilka sökanden definitivt nekades ett erkännande av någon form av invaliditet inom ramen för artikel 73 i tjänsteföreskrifterna, och enligt vilka sökanden ålades att bära hälften av arvoden och kostnaderna för läkaren som ledde läkarkommittén — som uppgick till ett belopp om 500 euro (tidigare fastställt till endast 300 euro) — och samtliga (i ett senare skede fastställt till en andel om 60 %) kostnader och arvoden för den läkare som representerade sökanden framför läkarkommittén,
- även ogiltigförklara de nämnda besluten av den 7 september 2009, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 24 juni 2010 — De Nicola mot EIB

(Mål F-49/10)

(2010/C 221/98)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet som meddelats sökanden den 11 maj 2010, i den del försöket att göra upp tvisten i godo i princip har avisats genom att begäran om ersättning för en sjukvårdskostnad för laserbehandling underförstått avslagits, och yrkande att svaranden ska förpliktas utge ersättning till sökanden med ett belopp på 3 000 euro, jämte ränta och uppräknings av det tillerkända beloppet på grund av förändrat penningvärde.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som skickats per e-post av den 11 maj 2010,
- förplikta EIB att utge ersättning till sökanden med ett belopp på 3 000 euro, vilket motsvarar kostnaden för laserbehandling som genomförts år 2007, jämte skadestånd för minskat penningvärde och ränta på det tillerkända beloppet, och
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 juli 2010 — Merhzaoui mot rådet

(Mål F-52/10)

(2010/C 221/99)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mohamed Merhzaoui (Bryssel, Belgien) (ombud: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal, advocats)

Svarande: Europeiska unionens råd

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 12 maj 2010 om upprättande av sökandens slutliga betygsrapport för perioden den 1 januari 2008 till den 30 juni 2009.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 12 maj 2010 om upprättande av sökandens slutliga betygsrapport för perioden 2008–2009, och
 - förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.
-

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV